I Các Vua

1 Vua Đa-vít đã già; tuổi cao; và mặc dầu người
ta đắp áo cho người, cũng không thể ấm được.
2 Các tôi tớ người nói với người rằng: Xin tìm
cho vua chúa tôi một gái trẻ đồng trinh, để hầu
hạ vua và săn sóc vua. Nàng sẽ nằm trong lòng
vua, thì vua chúa tôi có thể ấm được.
3 Vậy người ta tìm trong khắp địa phận Y-sơ-ra-
ên một người gái trẻ đẹp, và gặp được A-bi-sác,
người Su-nem, dẫn nàng đến cùng vua.
4 Người gái trẻ này rất là lịch sự. Nàng săn
sóc và hầu hạ vua; nhưng vua không thân cận
nàng.
5 Vả, A-đô-ni-gia, con trai Ha-ghít, tự tôn mà
rằng: Ta sẽ làm vua. Người sắm xe và quân kỵ,
cùng năm mươi người chạy trước mặt mình.
6 Cha người chẳng hề phiền lòng người mà hỏi
rằng: Cớ sao mầy làm như vậy? Vả lại, A-đô-ni-
gia rất đẹp, sanh ra kế sau Aùp-sa-lôm.
7 Người bàn tính với Giô-áp, con trai của Xê-
ru-gia và với thầy tế lễ A-bia-tha; hai người theo
phe A-đô-ni-gia và giúp đỡ người.
8 Nhưng thầy tế lễ Xa-đốc và Bê-na-gia, con
trai Giê-hô-gia-đa, Na-than, thầy tiên tri, Si-mê-
i, Rê-i, và các dõng sĩ của Đa-vít không theo phe
A-đô-ni-gia.
9 A-đô-ni-gia dâng những chiên, bò, và bò con
mập bên hòn đá Xô-hê-lết, ở cạnh giếng Eân-Rô-

ghên; rồi mời anh em mình, là các con trai của
vua, và hết thảy những người Giu-đa phục sự
vua.
10 Nhưng người chẳng mời Na-than, là đấng
tiên tri, Bê-na-gia, các dõng sĩ, cùng Sa-lô-môn,
em mình.
11 Bấy giờ, Na-than nói với Bát-Sê-ba, mẹ của
Sa-lô-môn, mà rằng: Bà há chẳng hay rằng A-đô-
ni-gia, con trai Ha-ghít, đã làm vua, mà Đa-vít,
chúa ta, chẳng hay biết sao?
12 Thế thì, bây giờ, hãy nghe; tôi sẽ cho bà một
kế để bà cứu mạng sống mình và mạng sống
của Sa-lô-môn.
13 Hãy đi ra mắt vua Đa-vít, và tâu rằng: Oâi
vua, chúa tôi! chúa há chẳng có thề cùng con
đòi của chúa rằng: Con trai ngươi là Sa-lô-môn
ắt sẽ trị vì kế ta, và nó sẽ ngồi trên ngôi ta, hay
sao? Vậy, cớ sao A-đô-ni-gia trị vì?
14 Trong lúc bà tâu với vua như vậy, thì chính
tôi cũng sẽ đi vào sau, làm cho quả quyết các lời
của bà.
15 Vậy, Bát-Sê-ba đi đến cùng vua, tại trong
phòng. Vua đã già lắm có A-bi-sác, người Su-
nem, hầu hạ người.
16 Bát-Sê-ba cúi mình xuống và lạy trước mặt
vua. Vua hỏi rằng: Ngươi muốn chi?
17 Bà tâu rằng: Chúa tôi ôi! chúa đã nhân danh
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúa thề cùng con đòi
của chúa rằng: Sa-lô-môn con trai ngươi sẽ trị vì
kế ta, và nó sẽ ngồi trên ngôi ta.
18 Oâi vua chúa tôi! nhưng bây giờ, A-đô-ni-
gia làm vua, mà chúa chẳng biết chi đến.

19 Người lại có giết bò đực, bò tơ mập, và chiên
rất nhiều, cũng có mời hết thảy các vương tử với
A-bia-tha, thầy tế lễ, và Giô-áp, quan tổng binh;
nhưng người không mời Sa-lô-môn, kẻ tôi tớ vua.
20 Oâi vua chúa tôi! cả Y-sơ-ra-ên đều xây mắt
về vua, đợi vua cho họ biết ai là người kế vua
phải ngồi trên ngai của vua, là chúa tôi.
21 Chẳng vậy, khi vua chúa tôi an giấc với các
tổ phụ, thì tôi và con trai tôi là Sa-lô-môn sẽ bị
xử như kẻ có tội.
22 Bà đang còn tâu với vua, thì tiên tri Na-than
đến.
23 Người ta đến thưa cùng vua rằng: Nầy có
tiên tri Na-than. Na-than ra mắt vua, sấp mình
xuống trước mặt người mà lạy.
24 và nói rằng: Oâi vua chúa tôi! có phải vua
đã phán rằng: A-đô-ni-gia sẽ trị vì kế ta và ngồi
trên ngai ta, chăng?
25 Thật vậy, ngày nay, người đã đi xuống giết
bò, bò tơ mập, và chiên rất nhiều, cùng mời hết
thảy các vương tử, quan tướng, và thầy tế lễ A-
bia-tha; kìa, họ ăn uống tại trước mặt người, và
la lên rằng: A-đô-ni-gia vạn tuế!
26 Còn tôi là kẻ tôi tớ vua, thầy tế lễ Xa-đốc,
Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, và Sa-lô-môn,
tôi tớ vua, thì người chẳng có mời.
27 Việc này há phải bởi vua chúa tôi mà ra? Và
lại vua không cho các tôi tớ vua biết ai là người
kế vua, phải ngồi trên ngai của vua chúa tôi.
28 Vua Đa-vít đáp rằng: Hãy gọi Bát-Sê-ba cho
ta. Bà vào và đứng trước mặt vua.

29 Đa-vít bèn thề mà rằng: Nguyện Đức Giê-hô-
va hằng sống, là Đấng đã giải cứu mạng sống ta
khỏi các hoạn nạn!
30 Ta nhân danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên mà thề cùng ngươi rằng: Quả hẳn Sa-
lô-môn, con trai ngươi, sẽ trị vì kế ta, nó sẽ ngồi
trên ngai thế cho ta; thì ngày nay ta sẽ làm hoàn
thành điều đó.
31 Bát-Sê-ba cúi mặt xuống đất và lạy trước
mặt vua, mà tâu rằng: Nguyện vua Đa-vít, chúa
tôi, vạn tuế!
32 Đoạn, vua Đa-vít nói: Hãy gọi cho ta thầy
tế lễ Xa-đốc, tiên tri Na-than, và Bê-na-gia, con
trai của Giê-hô-gia-đa. Mấy người ấy bèn ra mắt
vua.
33 Rồi vua nói với họ rằng: Hãy đem các đầy
tớ của chủ các ngươi theo, đỡ Sa-lô-môn, con trai
ta, lên cỡi con la của ta, rồi đưa nó đến Ghi-hôn.
34 ỳ đó, thầy tế lễ Xa-đốc và tiên tri Na-than
phải xức dầu cho người làm vua Y-sơ-ra-ên.
Đoạn, các ngươi hãy thổi kèn lên mà hô rằng:
35 Vua Sa-lô-môn vạn tuế! Các ngươi sẽ theo
sau người trở lên, người sẽ đến ngồi trên ngai
ta, và trị vì thế cho ta. Aáy là người mà ta đã lập
làm vua của Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.
36 Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa tâu cùng
vua rằng: A-men! Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
vua chúa tôi, cũng phán định như vậy.
37 Đức Giê-hô-va đã ở cùng vua chúa tôi thể
nào, nguyện Ngài cũng ở cùng Sa-lô-môn thể ấy,
và khiến ngôi người còn cao trọng hơn ngôi của
vua Đa-vít, là chúa tôi!

38 Đoạn, thầy tế lễ Xa-đốc, tiên tri Na-than,
Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, những người
Kê-rê-thít và Phê-lê-thít, đều đi xuống, đỡ Sa-lô-
môn lên cỡi con la của vua Đa-vít rồi đưa người
đến Ghi-hôn.
39 Thầy tế lễ Xa-đốc lấy cái sừng dầu trong Đền
tạm, và xức cho Sa-lô-môn. Người ta thổi kèn, cả
dân sự đều hô lên rằng: Vua Sa-lô-môn vạn tuế!
40 Chúng đều theo người đi lên, thổi sáo, và
vui mừng khôn xiết, đến nỗi đất rúng động bởi
tiếng la của họ.
41 A-đô-ni-gia và hết thảy kẻ dự tiệc với mình
đều nghe tiếng này khi vừa ăn xong. Lúc Giô-áp
nghe tiếng kèn, thì nói: Sao trong thành có tiếng
xôn xao ấy?
42 Người hãy còn nói, kìa Giô-na-than, con trai
thầy tế lễ A-bia-tha, chợt đến. A-đô-ni-gia nói với
người rằng: Hãy vào, vì ngươi là một tay dõng
sĩ, chắc ngươi đem những tin lành.
43 Nhưng Giô-na-than đáp với A-đô-ni-gia
rằng: Thật trái hẳn. Vua Đa-vít, chúa chúng
ta, đã lập Sa-lô-môn làm vua.
44 Vua có sai thầy tế lễ Xa-đốc, tiên tri Na-than,
Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, người Kê-rê-
thít cùng người Phê-lê-thít đi theo người, và họ
đã đỡ người lên cỡi con la của vua.
45 Đoạn, tại Ghi-hôn, thầy tế lễ Xa-đốc và tiên
tri Na-than đã xức dầu cho người làm vua; họ đã
từ đó trở lên cách reo mừng, và cả thành đều
vang động. Đó là tiếng xôn xao mà các ông đã
nghe.

46 Lại, Sa-lô-môn đã ngồi trên ngôi nước;

47 các tôi tớ của vua đến chúc phước cho vua
Đa-vít, chúa chúng ta, mà tâu rằng: Nguyện Đức
Chúa Trời của vua làm cho danh Sa-lô-môn tôn
vinh hơn danh của vua, và khiến cho ngôi người
cao trọng hơn ngôi của vua! Rồi vua cúi lạy nơi
giường mình;

48 và có nói như vầy: Đáng khen ngợi thay Giê-
hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vì ngày nay
Ngài có ban một người để ngồi trên ngôi của tôi
mà mắt tôi xem thấy.

49 Bấy giờ, hết thảy các người dự tiệc với A-
đô-ni-gia đều bắt sợ hãi, đứng dậy, ai đi đường
nấy.

50 A-đô-ni-gia cũng sợ Sa-lô-môn, đứng dậy,
chạy nắm các sừng bàn thờ.

51 Có người đến thuật cho Sa-lô-môn hay điều
đó, rằng: Nầy, A-đô-ni-gia sợ vua Sa-lô-môn; kìa
người đã nắm các sừng bàn thờ, mà nói rằng:
Hôm nay, vua Sa-lô-môn hãy thề với tôi rằng vua
sẽ không giết đầy tớ người bằng gươm.

52 Sa-lô-môn đáp rằng: Nếu người ăn ở ra
người tử tế, thì chẳng một sợi tóc nào của người
sẽ rụng xuống đất; bằng có thấy sự ác nơi người,
ắt người sẽ chết.

53 Vua Sa-lô-môn sai kẻ đem người xuống khỏi
bàn thờ. A-đô-ni-gia đến sấp mình xuống trước
mặt Sa-lô-môn; Sa-lô-môn bèn nói với người
rằng: Hãy trở về nhà ngươi.

2

1 Khi ngày của Đa-vít hầu trọn, người truyền
lịnh cho Sa-lô-môn, con trai mình, mà rằng:
2 Ta hầu đi con đường chung của cả thế gian,
khá mạnh dạn và nên người trượng phu!
3 Hãy giữ điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn
con giữ, để đi trong đường lối Ngài, gìn giữ
những luật pháp, điều răn, mạng lịnh, và sự
dạy dỗ của Ngài, y như đã chép trong luật pháp
của Môi-se, hầu cho con làm điều chi hay là đi
nơi nào cũng đều được thành công,
4 và Đức Giê-hô-va sẽ làm ứng nghiệm lời Ngài
đã phán về ta, rằng: Nhược bằng các con trai
ngươi cẩn thận về đường lối mình, hết lòng, hết
ý theo lẽ thật mà đi ở trước mặt ta, thì ngươi sẽ
chẳng hề thiếu người ngồi trên ngôi Y-sơ-ra-ên.
5 Con biết sự Giô-áp, con trai Xê-ru-gia, đã làm
cho cha, sự nó đã làm cho hai quan tướng của
Y-sơ-ra-ên, là Aùp-ne, con trai của Nê-rơ, và A-
ma-sa, con trai của Giê-the, là hai người nó đã
giết, làm đổ huyết ra trong lúc hòa bình như
trong cơn chiến trận, và khiến cho huyết đổ ra
trong chiến trận dính vào đai nó thắt lưng, cùng
vào giày nó mang nơi chân.
6 Con hãy cứ sự khôn ngoan con mà cư xử, chớ
để đầu bạc nó xuống âm phủ cách bình yên.
7 Con hãy ở với các con trai Bát-xi-lai, người
Ga-la-át, cách nhân từ cho họ ăn đồng bàn cùng
con; vì chính chúng nó đã đãi cha như vậy, mà
đến đón rước cha, lúc cha chạy trốn trước mặt
Aùp-sa-lôm, anh con.

8 Nầy còn kẻ ở với con, là Si-mê-i, con trai
Ghê-ra, người Bên-gia-min, ở Ba-hu-rim, là kẻ
lấy những lời độc ác mà nguyền rủa cha trong
ngày cha đi đến Ma-ha-na-im; nhưng nó xuống
đón cha tại Giô-đanh, thì cha đã nhân danh Đức
Giê-hô-va mà thề với nó rằng: Ta sẽ chẳng giết
ngươi bằng gươm.
9 Bây giờ, con chớ để nó khỏi phạt, vì con là
khôn ngoan, biết thế nào phải xử nó: con khá
làm cho đầu bạc nó dính máu mà xuống âm phủ.
10 Đa-vít an giấc với các tổ phụ mình, và được
chôn trong thành Đa-vít.
11 Những ngày Đa-vít trị vì trên Y-sơ-ra-ên là
bốn mươi năm: người trị vì bảy năm tại Hếp-
rôn, và ba mươi ba năm tại Giê-ru-sa-lem.
12 Đoạn, Sa-lô-môn ngồi trên ngai Đa-vít, cha
mình, và nước người được lập rất vững bền.
13 A-đô-ni-gia, con trai Ha-ghít, đến cùng Bát-
sê-ba, mẹ của Sa-lô-môn. Bà nói: Ngươi đến có
ý bình an chớ? Người thưa rằng: Phải, có ý bình
an.
14 Người lại rằng: Tôi có một lời nói cùng bà.
Bà đáp: Hãy nói.
15 Người tiếp: Bà biết rằng nước vốn thuộc về
tôi, và cả Y-sơ-ra-ên đều mong thấy tôi trị vì;
nhưng ngôi nước đã trở nên của em tôi, vì do
nơi Đức Giê-hô-va mà thuộc về người.
16 Vậy bây giờ, tôi có một sự xin với bà, chớ từ
chối. Bà đáp: Hãy nói.
17 Người nói: Xin bà hãy nói với vua Sa-lô-môn
(vì người chẳng chối gì với bà), và cầu người cho

tôi lấy A-bi-sác, người Su-nem, làm vợ.
18 Bát-Sê-ba đáp: Được, ta sẽ nói với vua giùm
cho ngươi.
19 Bát-Sê-ba đi đến vua Sa-lô-môn, để nói với
người giùm cho A-đô-ni-gia. Vua đứng dậy đi
đón bà, cúi xuống lạy bà; đoạn, người ngồi trên
ngai mình, và sai đặt một ngai khác cho mẹ
mình; bà bèn ngồi bên tay hữu vua.
20 Bà nói với vua rằng: Mẹ có một việc nhỏ xin
con, con chớ từ chối. Vua đáp: Mẹ ôi! xin hãy
nói; vì tôi sẽ chẳng từ chối với mẹ đâu.
21 Bà tiếp: Hãy ban A-bi-sác, người Su-nem,
làm vợ A-đô-ni-gia, là anh con.
22 Nhưng vua Sa-lô-môn thưa cùng mẹ mình
rằng: Cớ sao mẹ xin A-bi-sác, người Su-nem, cho
A-đô-ni-gia? Cũng hãy xin nước cho người luôn,
vì người là anh cả tôi; hãy xin cho người, cho
thầy tế lễ A-bia-tha, và cho Giô-áp, con trai Xê-
ru-gia.
23 Vua Sa-lô-môn bèn chỉ Đức Giê-hô-va mà thề
rằng: A-đô-ni-gia có nói lời đó nghịch với mạng
sống mình; bằng chẳng, nguyện Đức Chúa Trời
xử tôi cách nặng nề!
24 Bây giờ, tôi chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống,
là Đấng đã làm cho tôi vững vàng, và khiến tôi
ngồi trên ngai của Đa-vít, cha tôi, cùng lập một
nhà cho tôi y như lời Ngài đã hứa, mà thề rằng:
A-đô-ni-gia sẽ bị xử tử chính ngày hôm nay.
25 Vua Sa-lô-môn bèn truyền lịnh cho Bê-na-
gia, con trai Giê-hô-gia-đa, xông đánh A-đô-ni-
gia, thì người chết.

26 Đoạn, vua nói với thầy tế lễ A-bia-tha rằng:
Hãy lui về A-na-tốt, trong đất ngươi, vì ngươi
đáng chết. Song ngày nay ta không giết ngươi,
vì ngươi có khiêng hòm giao ước của Chúa Giê-
hô-va, trước mặt Đa-vít, là cha ta, và bởi vì ngươi
đã bị hoạn nạn trong các sự hoạn nạn của cha
ta.
27 Như vậy, Sa-lô-môn đuổi A-bia-tha ra đi
không cho làm thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va nữa,
hầu cho lời của Đức Giê-hô-va đã phán về nhà
Hê-li, tại Si-lô, được ứng nghiệm.
28 Tin này thấu đến Giô-áp. (Vả Giô-áp đã theo
phe A-đô-ni-gia, dầu không có theo phe của Aùp-
sa-lôm). Người liền trốn đến Đền tạm của Đức
Giê-hô-va, và nắm sừng của bàn thờ.
29 Người ta đến tâu với vua Sa-lô-môn rằng:
Giô-áp đã trốn đến Đền tạm của Đức Giê-hô-
va, và kìa người đứng bên cạnh bàn thờ. Sa-lô-
môn bèn sai Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa,
mà dặn rằng: Hãy đi đánh giết hắn đi.
30 Bê-na-gia đi đến Đền tạm của Đức Giê-hô-
va, nói cùng Giô-áp rằng: Vua có nói như vầy:
Hãy ra khỏi đó. Giô-áp đáp: Không; ta muốn
chết tại đây. Bê-na-gia đi thuật lại cho vua, và
tâu rằng: Giô-áp đã nói và đáp lại như vậy.
31 Vua nói rằng: Hãy làm y như hắn nói. Hãy
giết hắn và chôn đi. Như vậy, ngươi sẽ cất khỏi
ta và khỏi nhà cha ta huyết mà Giô-áp đã đổ ra
vô cớ.
32 Đức Giê-hô-va sẽ khiến huyết hắn đổ lại trên
đầu hắn, vì hắn đã xông vào hai người công bình
hơn, tốt hơn hắn, và giết họ bằng gươm, mà Đa-

vít, cha ta, không hay đến chi cả: ấy là Aùp-ne, con trai của Nê-rơ, quan tướng của đạo binh Y-sơ-ra-ên, và A-ma-sa, con trai Giê-the, quan tướng của đạo binh Giu-đa.

33 Huyết hai người ấy sẽ đổ lại trên đầu Giô-áp và trên đầu của dòng dõi nó cho đến đời đời; còn phần Đa-vít và dòng dõi người, nhà và ngôi nước người sẽ nhờ Đức Giê-hô-va mà được bình yên mãi mãi.

34 Vậy, Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, trở lên xông vào Giô-áp và giết người. Người được chôn ở nhà người, tại nơi đồng vắng.

35 Vua đặt Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, làm quan tổng binh thay cho Giô-áp, và lập Xa-đốc làm thầy tế lễ thay cho A-bia-tha.

36 Đoạn, vua sai đòi Si-mê-i, và nói với người rằng: Hãy cất cho ngươi một cái nhà tại Giê-ru-sa-lem, và ở đó; chớ ra đặng đi đầu này đầu kia.

37 Vì khá biết rằng ngày nào ngươi ra khỏi đó, và đi qua khe Xết-rôn, thì chắc ngươi sẽ chết: huyết ngươi sẽ đổ lại trên đầu ngươi.

38 Si-mê-i thưa với vua rằng: Lời ấy phải lắm, vua chúa tôi phán dặn điều gì, kẻ tôi tớ vua sẽ làm điều đó. Vậy, Si-mê-i ở lâu ngày tại Giê-ru-sa-lem.

39 Cuối ba năm, xảy có hai kẻ tôi tớ của Si-mê-i trốn đến nhà A-kích, con trai Ma-a-ca, vua của Gát. Người ta đến thuật điều đó cho Si-mê-i mà rằng: Kìa, hai kẻ tôi tớ ông ở tại Gát.

40 Si-mê-i chổi dậy, thắng lừa mình, đi đến Gát,

nơi nhà A-kích, đặng tìm hai kẻ tôi tớ mình. Gặp
đoạn, bèn dẫn chúng nó về.
41 Người ta thuật cho Sa-lô-môn rằng Si-mê-i ở
Giê-ru-sa-lem đã đi đến Gát, rồi trở về.
42 Vua sai đòi Si-mê-i mà phán rằng: Ta há
chẳng có bắt ngươi chỉ Đức Giê-hô-va mà thề,
và bảo ngươi trước rằng: Khá biết rằng ngày
nào ngươi ra, và đi đầu này đầu kia, thì ngươi
chắc sẽ chết sao? Và ngươi có thưa cùng ta rằng:
Lời tôi đã nghe, thậm phải?
43 Vậy, cớ sao ngươi không giữ lời chỉ Đức Giê-
hô-va mà thề, và mạng lịnh ta đã truyền cho
ngươi?
44 Vua lại nói với Si-mê-i rằng: Ngươi biết mọi
sự ác ngươi đã làm cho Đa-vít, là cha ta, mà lòng
ngươi vẫn còn nhớ lắm. Vậy nên Đức Giê-hô-va
sẽ khiến sự ác của ngươi đổ lại tên đầu ngươi.
45 Nhưng vua Sa-lô-môn sẽ được phước, và
ngôi của Đa-vít sẽ được lập vững bền trước mặt
Đức Giê-hô-va đến đời đời.
46 Đoạn, vua truyền lịnh cho Bê-na-gia, con
trai Giê-hô-gia-đa; người bèn đi ra đánh giết Si-
mê-i. Như vậy, ngôi nước được vững bền trong
tay Sa-lô-môn.

3

1 Sa-lô-môn kết thân với Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-
tô, cưới con gái người, rước nàng về thành Đa-
vít, đợi xây cất xong cung điện riêng mình, đền
của Đức Giê-hô-va, và tường thành chung quanh
Giê-ru-sa-lem.

2 Dân sự hãy còn dâng của lễ trên các nơi cao,
vì cho đến bấy giờ chưa có xây cất đền nào cho
danh Đức Giê-hô-va.
3 Sa-lô-môn kính mến Đức Giê-hô-va, và đi
theo các luật lệ của Đa-vít, cha mình; song người
dâng của lễ và xông hương tại trên nơi cao.
4 Vua đi đến Ga-ba-ôn đặng dâng của lễ tại
đó, vì nơi cao ấy là trọng nhất; trên bàn thờ đó
Sa-lô-môn dâng một ngàn con sinh làm của lễ
thiêu.
5 Tại Ga-ba-ôn, lúc ban đêm, Đức Giê-hô-va
hiện đến cùng Sa-lô-môn trong cơn chiêm bao,
và phán với người rằng: Hãy xin điều gì ngươi
muốn ta ban cho ngươi.
6 Sa-lô-môn thưa rằng: Chúa đã lấy ơn lớn đãi
kẻ tôi tớ Chúa, là Đa-vít, cha tôi, theo như người
lấy sự trung tín, sự công bình và lòng ngay trọn
vẹn mà đi trước mặt Đức Giê-hô-va; lại Chúa có
giữ ơn lớn ấy cho người, mà ban cho người một
con trai ngồi trên ngai của người, y như đã có
ngày nay.
7 Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ôi! bây giờ Chúa
đã khiến kẻ tôi tớ Chúa trị vì kế Đa-vít, là cha
tôi; nhưng tôi chỉ là một đứa trẻ nhỏ chẳng biết
phải ra vào làm sao.
8 Kẻ tôi tớ Chúa ở giữa dân của Chúa chọn, là
một dân đông vô số, không thể đếm được.
9 Vậy, xin ban cho kẻ tôi tớ Chúa tấm lòng khôn
sáng, để đoán xét dân sự Ngài và phân biệt điều
lành điều dữ; vì ai có thể đoán xét dân rất lớn
này của Chúa?
10 Lời của Sa-lô-môn đẹp lòng Chúa, vì người

đã cầu xin sự đó.
11 Đức Chúa Trời phán với người rằng: Bởi vì
ngươi đã cầu xin điều này, mà không xin sự sống
lâu, không xin sự giàu có, cũng không xin mạng
của những kẻ thù nghịch ngươi, nhưng xin sự
thông minh để biết xét đoán,
12 nầy, ta đã làm theo lời cầu xin của ngươi,
ban cho ngươi tấm lòng khôn ngoan thông sáng
đến đỗi trước ngươi chẳng có ai bằng, và sau
ngươi cũng sẽ chẳng có ai ngang.
13 Vả lại, ta cũng đã ban cho ngươi những điều
ngươi không xin, tức là sự giàu có và sự vinh
hiển, đến đỗi trọn đời ngươi, trong vòng các vua,
sẽ chẳng có ai giống như ngươi.
14 Lại nếu ngươi đi trong đường lối ta, gìn giữ
luật pháp và điều răn ta, như Đa-vít, cha ngươi,
đã đi, thì ta sẽ khiến cho ngươi được sống lâu
ngày thêm.
15 Bấy giờ, Sa-lô-môn thức dậy, thấy là một
điềm chiêm bao. Người trở về Giê-ru-sa-lem,
đứng trước mặt hòm giao ước của Đức Giê-hô-
va, dâng của lễ thiêu cùng của lễ thù ân, và đãi
tiệc cho hết thảy tôi tớ mình.
16 Bấy giờ, có hai con bợm đến cùng vua, đứng
trước mặt vua.
17 Một đứa nói: Chúa tôi ôi! người đàn bà này
và tôi ở chung nhau một nhà, và tôi đẻ bên người
trong nhà đó.
18 Sau ba ngày, người này cũng đẻ; chúng tôi ở
chung nhau, chẳng một người lạ nào ở với chúng
tôi trong nhà; chỉ có hai chúng tôi ở đó mà thôi.

19 Lúc ban đêm, con trai của người nầy chết,
bởi vì người đã nằm đè trên nó.
20 Đêm khuya người chổi dậy, và trong khi con
đòi vua ngủ, thì người lấy con trai tôi khỏi bên
tôi, mà để nó nằm trong lòng mình; rồi đặt con
trai chết của nó nằm trong lòng tôi.
21 Sáng sớm, tôi thức dậy đặng cho con trai tôi
bú, thì thấy nó đã chết; nhưng sáng rõ, tôi nhìn
nó kỹ càng, thấy chẳng phải là con trai tôi đã đẻ.
22 Người đàn bà kia trả lời rằng: Không phải
vậy; vì đứa sống là con trai tao, đứa chết là con
trai mầy. Song đàn bà này nói: Không phải vậy
đâu; đứa chết là con trai mầy, còn đứa sống là
con trai tao. Hai người cãi nhau như vậy trước
mặt vua.
23 Vua bèn phán rằng: Người này nói: Đứa còn
sống là con trai tao, và đứa chết là con trai mầy.
Người kia nói: Không phải vậy đâu; song con
trai mầy ấy là đứa chết, và con trai tao ấy là đứa
sống.
24 Vua bèn tiếp rằng: Vậy, hãy đem cho ta một
cây gươm. Người ta đem cho vua một cây gươm.
25 Vua lại phán: Hãy chia đứa trẻ sống làm hai;
phân nửa cho người nầy và phân nửa cho người
kia.
26 Nhưng mẹ của đứa trẻ sống, vì gan ruột
cảm động thương yêu con mình, bèn tâu với vua
rằng: Oâi chúa tôi! Xin hãy cho người kia con
trẻ sống, chớ giết nó. Nhưng người kia nói rằng:
Nó sẽ chẳng thuộc về tao, cũng chẳng thuộc về
mầy; hãy chia nó đi.

27 Bấy giờ, vua cất tiếng phán rằng: Hãy cho
người nầy đứa trẻ sống, chớ giết nó ấy là mẹ nó.
28 Cả Y-sơ-ra-ên đều nghe sự đoán xét mà vua
đã làm, thì bắt kính sợ vua, vì thấy trong lòng
người có sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời đặng
xử đoán công bình.

4

1 Vua Sa-lô-môn trị vì trên cả Y-sơ-ra-ên.
2 Nầy là các triều thần của người: A-xa-ria, con
trai thầy tế lễ Xa-đốc;
3 Ê-li-ô-rếp và A-hi-gia, con trai của Si-sa, làm
ký lục; Giê-hô-sa-phát, con trai A-hi-lút, làm thủ
bộ;
4 Bê-na-gia, con trai Giê-hô-gia-đa, làm tổng
binh, Xa-đốc và A-bia-tha làm thầy tế lễ.
5 A-xa-ria, con trai na-than, làm đầu các quan
lại; Xa-bút, con trai Na-than, làm tể tướng và là
bạn của vua;
6 A-hi-sa, làm quan cai cung điện; và A-đô-ni-
ram, con trai Aùp-đa, coi việc cống thuế.
7 Sa-lô-môn có mười hai người làm đầu quan
lại cai trị cả Y-sơ-ra-ên, để cung cấp lương thực
cho vua và cho nhà vua: mỗi người trong một
năm phải cung cấp một tháng.
8 Nầy là các tên họ: Con trai Hu-rơ, coi về trong
núi Eùp-ra-im;
9 con trai Đê-kem coi về Ma-kát, Sa-an-bim,
Bết-Sê-mết, và Ê-lôn của Bết-Ha-nan;
10 con trai Hê-sết, coi về A-ru-bốt người coi
luôn Sô-cô và cả xứ Hê-phe.

11 Con trai A-bi-na-đáp coi cả đồng cao Đô-rơ;
Ta-phát, con gái của Sa-lô-môn, là vợ người.
12 Ba-a-na, con trai A-hi-lút, coi Tha-a-nác, Mê-
ghi-đô, và cả xứ Bết-Sê-an, ở gần Xạt-han dưới
Gít-ê-ên, từ Bết-Sê-an cho đến A-bên-Mê-hô-la
và cho đến khỏi bên kia Giốc-mê-am.
13 Con trai Ghê-be ở tại Ra-mốt của Ga-la-át;
người coi thôn Giai-rơ, ở trong Ga-la-át; Giai-
rơ là con trai của Ma-na-se; người cũng cai trị
miền Aït-gốp, trong Ba-san, sáu mươi thành lớn
có tường thành và then cửa đồng.
14 A-hi-na-đáp, con trai Y-đô, ở tại Ma-ha-na-
im;
15 A-hi-mát, trong địa phận Nép-ta-li; người
cũng cưới một con gái của Sa-lô-môn làm vợ, tên
là Bách-mát.
16 Ba-a-na, con trai Hu-sai, ở trong xứ A-se và
A-lốt;
17 Giê-hô-sa-phát, con trai Pha-ru-ác coi về Y-
sa-ca;
18 Si-mê-i, con trai Ê-la, coi về Bên-gia-min;
19 Ghê-be, con trai U-ri, coi về xứ Ga-la-át, thuở
xưa vốn là xứ của Si-hôn, vua dân A-mô-rít và
của Oùc, vua Ba-san. Chỉ có một mình người làm
đầu quan lại coi về cả miền này.
20 Dân Giu-đa và Y-sơ-ra-ên đông như cát trên
bờ biển, ăn uống và vui chơi.
21 Sa-lô-môn cai trị trên các nước, từ sông cái
cho đến xứ Phi-li-tin, cho đến ranh Ê-díp-tô. Các
nước ấy đều tiến cống và phục Sa-lô-môn trọn
đời người.
22 Lương thực của nhà Sa-lô-môn cần dùng

trong mỗi ngày là: ba mươi cô-rơ bột miến lọc,
và sáu mươi cô-rơ bột miến thường,
23 mười con bò mập, hai mươi con bò nơi đồng
cỏ, và một trăm con chiên, không kể nai đực,
hoàng dương, cà tong, và vịt gà nuôi mập.
24 Vả lại, Sa-lô-môn cai trị trên các xứ ở bên
này sông, trên các vua của mấy xứ đó, từ Típ-
sắc cho đến Ga-xa và người hòa hảo với các dân
ở bốn phía.
25 Trọn đời vua Sa-lô-môn trị vì, dân Giu-đa và
Y-sơ-ra-ên ăn ở yên ổn vô sự từ Đan cho đến Bê-
e-Sê-ba, ai nấy đều ở dưới cây nho và cây vả
mình.
26 Sa-lô-môn có bốn vạn tàu để ngựa gác xe, và
một vạn hai ngàn lính kỵ.
27 Các người làm đầu quan lại, mỗi người một
tháng, lo sắm sửa đồ cần dùng cho vua Sa-lô-
môn và cho hết thảy những người được nhận
tiếp nơi bàn vua, chẳng thiếu chi hết.
28 Họ theo phiên mình, mỗi người sắm sửa
đem đến nơi vua ở, lúa mạch và rơm cho ngựa
dùng để kéo và để cỡi.
29 Đức Chúa Trời ban cho Sa-lô-môn sự khôn
ngoan, sự thông sáng rất cao, cùng lòng rộng rãi
như cát trên bờ biển.
30 Sự khôn ngoan của Sa-lô-môn trổi hơn sự
khôn ngoan của mọi người phương đông, và sự
khôn ngoan của người Ê-díp-tô.
31 Người khôn ngoan hơn mọi người, khôn
ngoan hơn Ê-than, người Eách-ra-hít, hơn Hê-
man, Canh-côn, và Đạt-đa, là các con trai Ma-

hôn; danh tiếng người đồn ra trong các dân tộc
chung quanh.
32 Người nói ba ngàn câu châm ngôn, và làm
một ngàn năm, bài thơ.
33 Người luận về cây cối, từ cây bá hương của
Li-ban cho đến chùm kinh giới mọc ra nơi vách;
người cũng có luận về loài vật, chim, loài công
trùng, và cá.
34 Có kẻ từ các dân tộc đến nghe sự khôn ngoan
của Sa-lô-môn, và các vua ở thế gian mà đã nghe
nói về sự khôn ngoan của người, đều sai sứ đến.

5

1 Hi-ram, vua Ty-rơ, hay Sa-lô-môn đã được
xức dầu làm vua đặng kế vị cha người, bèn sai
tôi tớ mình đến cùng người; vì Hi-ram vẫn yêu
mến Đa-vít luôn.
2 Sa-lô-môn sai sứ nói với Hi-ram rằng:
3 Vua biết rằng Đa-vít, thân phụ tôi, không
cất được một cái đền cho danh Giê-hô-va Đức
Chúa Trời người, vì cớ chinh chiến thù nghịch
vây tứ phía người, cho đến ngày Đức Giê-hô-va
đã khiến chúng nó phục dưới chân người.
4 Nhưng bây giờ, Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi
đã ban cho tôi bằng yên tứ phía, chẳng còn cừu
địch, chẳng còn tai họa.
5 Vậy, tôi tính cất một cái đền cho danh Giê-
hô-va Đức Chúa Trời tôi, theo như Đức Giê-hô-va
đã phán cùng Đa-vít, cha tôi, mà rằng: Con trai
ngươi, mà ta sẽ khiến ngồi trên ngai ngươi kế vị
ngươi, sẽ cất một cái đền cho danh ta.

6 Vậy bây giờ, xin vua hãy truyền cho đầy tớ
của vua đốn cho tôi cây bá hương trên núi Li-
ban; tôi cũng sẽ truyền cho các đầy tớ tôi giúp
đỡ các đầy tớ vua, và tôi sẽ phát cho vua công
giá của họ, tùy theo vua sẽ định vì vua biết rằng
chẳng ai trong chúng ta thạo đốn gỗ như dân
Si-đôn.
7 Khi Hi-ram nghe lời của Sa-lô-môn, thì mừng
lắm, mà rằng: Ngày nay đáng khen ngợi thay
Đức Giê-hô-va, vì đã ban cho Đa-vít một con trai
khôn ngoan, để trị vì dân sự lớn này!
8 Hi-ram bèn sai sứ đáp lời cho Sa-lô-môn rằng:
Tôi đã nghe được lời vua sai nói với tôi; mọi điều
vua ước ao về gỗ bá hương và gỗ tòng, thì tôi sẽ
làm hết.
9 Các đầy tớ tôi sẽ kéo gỗ ấy từ Li-ban đến biển,
đóng bè thả biển cho đến nơi vua sẽ chỉ cho. ỳ
đó tôi sẽ sả nó ra, và vua sẽ nhận lấy đem đi. Còn
vua, sẽ làm cho thỏa ý tôi mà cấp lương thực cho
nhà tôi.
10 Vậy, Hi-ram cấp cho Sa-lô-môn gỗ bá hương
và gỗ tòng, bao nhiêu tùy người muốn.
11 Còn Sa-lô-môn cấp cho Hi-ram hai vạn cô-rơ
lúa mạch, dùng làm lương thực cho nhà người,
và hai mươi cô-rơ dầu rất trong. Đó là số Sa-lô-
môn cấp cho Hi-ram mỗi năm.
12 Như vậy, Đức Giê-hô-va ban sự khôn ngoan
cho Sa-lô-môn y như Ngài đã hứa với người. Hi-
ram và Sa-lô-môn hòa nhau và lập giao ước với
nhau.
13 Vua Sa-lô-môn chiêu mộ trong cả Y-sơ-ra-ên
những người làm xâu, số là ba vạn người,

14 sai họ đi đến Li-ban, thay phiên mỗi tháng
mười ngàn người; họ ở một tháng tại Li-ban và
hai tháng nơi nhà mình; A-đô-ni-ram quản xuất
người làm xâu.
15 Sa-lô-môn còn có bảy vạn người khiêng
gánh, và tám vạn người đẽo đá trong núi,
16 không kể những đốc công, số là ba ngàn ba
trăm người, mà Sa-lô-môn đã đặt coi sóc công
việc và sai khiến dân làm việc.
17 Vua truyền họ lấy đá lớn, đá quí giá mà đẽo
đi, đặng dùng làm nền của đền thờ.
18 Các thợ của Sa-lô-môn và của Hi-ram với
người Ghi-bê-lít, đẽo đá và dọn cây cùng đá đặng
cất đền.

6

1 Xảy ra năm bốn trăm tám mươi, sau khi dân
Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là năm thứ tư của
Sa-lô-môn trị vì trên Y-sơ-ra-ên, nhằm tháng Xíp,
nghĩa là tháng thứ hai, thì người cất đền của Đức
Giê-hô-va.
2 Cái đền mà vua Sa-lô-môn cất cho Đức Giê-
hô-va, bề dài có sáu mươi thước, bề ngang hai
mươi thước, và bề cao ba mươi thước.
3 Cái hiên cửa ở trước đền bề dài hai mươi
thước, bằng bề ngang của đền, và rộng mười
thước ở trước đền.
4 Vua cũng làm cho đền những cửa sổ có song,
khuôn cây.
5 Người cất những từng lầu, dựa vào vách từ
phía đền, tức là dựa vào vách chung quanh đền
thờ và nơi thánh; cũng làm những phòng chung
quanh đền.

6 Từng dưới rộng năm thước, từng giữa rộng
sáu thước; và từng trên rộng bảy thước, vì vua
cất sụt lui các vách vòng ngoài nhà, đặng tránh
sườn xà hoành đâm vào vách đền.
7 Khi cất đền, người ta dùng đá đã đẽo sẵn nơi
hầm, nên không nghe tiếng búa, rìu hay là khí
dụng khác bằng sắt tại nơi đền đang khi cất.
8 Cửa vào các phòng từng thứ nhì, ở bên phía
hữu của đền; người ta đi lên từng giữa bởi một
cái thang khu ốc; rồi từ từng giữa lên từng thứ
ba.
9 Khi cất đền xong; thì Sa-lô-môn lợp nó bằng
đòn tay và ván gỗ bá hương,
10 cũng cất những từng lầu năm thước dựa
vào tứ phía đền, dính với nhà bởi cây đà bá
hương.
11 Bấy giờ có lời của Đức Giê-hô-va phán với
Sa-lô-môn rằng:
12 về nhà này mà ngươi đang xây cất, nếu
ngươi vâng theo các luật lệ ta, noi theo các mạng
lịnh ta, giữ và đi trong hết thảy các điều răn của
ta, thì ta sẽ vì ngươi làm hoàn thành lời ta đã
hứa cùng Đa-vít, cha ngươi.
13 Ta sẽ ngự giữa dân Y-sơ-ra-ên, chẳng hề bỏ
Y-sơ-ra-ên, là dân ta.
14 Aáy vậy, Sa-lô-môn xây đền và làm cho hoàn
thành.
15 Người lấy ván bá hương đóng vách phía
trong đền, từ đất cho đến trần, và lót nền đất
bằng ván cây tùng.
16 Từ cuối phía trong đền hai mươi thước,
người đóng ngăn bằng ván bá hương, từ nền

cho đến trần, đặng làm nơi chí thánh.
17 Còn bốn mươi thước kia, làm tiền đường của
đền thờ.
18 ỳ phía trong đền, có gỗ bá hương chạm hình
dưa ác và hoa mới nở; toàn là gỗ bá hương,
không thấy đá.
19 Còn nơi chí thánh, Sa-lô-môn đặt ở phía
trong đền, tận cuối trong, đặng để hòm giao ước
của Đức Giê-hô-va tại đó.
20 Phía trong nơi chí thánh có hai mươi thước
bề dài, hai mươi thước bề ngang, và hai mươi
thước bề cao; người bọc nó bằng vàng ròng, và
cũng bọc vàng bàn thờ bằng cây bá hương nữa.
21 Sa-lô-môn bọc vàng ròng tuồng trong của
nhà, và lấy xiềng vàng giăng trước nơi chí thánh
và bọc bằng vàng.
22 Người cũng bọc vàng toàn cả nhà; người
cũng lót vàng khắp mặt bàn thờ ở đằng trước
nơi chí thánh.
23 Người làm cho nơi chí thánh hai chê-ru-bin
bằng gỗ ô-li-ve, bề cao mười thước.
24 Cánh này và cánh kia của mỗi chê-ru-bin có
năm thước, thế là mười thước từ chót cánh này
tới chót cánh kia.
25 Chê-ru-bin thứ nhì cũng có mười thước. Hai
chê-ru-bin đều đồng một cỡ và một dáng với
nhau.
26 Chê-ru-bin này có mười thước bề cao, và
chê-ru-bin kia cũng vậy.
27 Sa-lô-môn để hai chê-ru-bin tại nơi chí
thánh, ở trong cùng của đền; cánh sè ra thế
nào cho một cánh của chê-ru-bin thứ nhất đụng

trong vách nầy, và một cánh của chê-ru-bin thư
nhì đụng vách kia. Còn hai cánh khác đều đụng
nhau tại giữa nơi chí thánh.
28 Người cũng bọc vàng cho hai chê-ru-bin.
29 Bốn phía vách đền, phía trong và phía
ngoài, Sa-lô-môn khiến chạm nổi lên hình chê-
ru-bin, cây chà là và hoa nở;
30 cũng phủ đất nhà bằng vàng, bề trong và
bề ngoài.
31 Tại chỗ vào nơi chí thánh, người làm một cái
cửa hai cánh bằng gỗ ô-li-ve; thanh và cột choán
một phần năm của mặt tiền.
32 Người khiến chạm nổi lên trên hai cánh cửa
bằng gỗ ô-li-ve ấy những hình chê-ru-bin, cây
chà là và hoa nở; rồi bọc bằng vàng, tráng vàng
ra trên hình chê-ru-bin và hình cây chà là.
33 Về cửa đền thờ, người cũng làm cột bằng gỗ
ô-li-ve, choán hết một phần tư của vách,
34 lại làm hai cánh cửa bằng gỗ tòng; mỗi cánh
có hai miếng trám khép lại được.
35 Sa-lô-môn khiến chạm nổi lên những hình
chê-ru-bin, cây chà là và hoa nở; rồi bọc bằng
vàng, tráng vàng ra trên các vật chạm trổ.
36 Người xây tường hành lang phía trong bằng
ba hàng đá chạm, và một hàng cây xà gỗ bá
hương.
37 Năm thứ tư, năm tháng Xíp, cái nền của đền
thờ Đức Giê-hô-va đã đặt;
38 năm thứ mười một, nhằm tháng Bu-lơ,
nghĩa là tháng tám, đền thờ hoàn thành trong
mọi phần nó, theo kiểu đã ra. Sa-lô-môn cất đền

hết bảy năm.

7

1 Sa-lô-môn cũng cất cung điện mình, xong mọi
việc trong mười ba năm.
2 Người lại cất cái cung rừng Li-ban, bề dài một
trăm thước, bề ngang năm mươi thước và bề cao
ba mươi thước, đặt trên bốn hàng cột bằng gỗ
bá hương có những xà ngang bằng gỗ bá hương
để trên những cột.
3 Trần của các phòng bởi cột chống đỡ, số là
bốn mươi lăm cây, mười lăm cây mỗi dãy, đều
đóng bằng ván gỗ bá hương.
4 Có ba dãy phòng, cửa sổ đối ngang nhau.
5 Hết thảy cửa và cột đều vuông, và các cửa
sổ của ba dãy phòng đều đối mặt nhau.
6 Người cất hiên cửa có trụ, bề dài năm mươi
thước, và bề rộng ba mươi thước: trước hiên
này có một hiên khác cũng có trụ và bực.
7 Sa-lô-môn cũng xây hiên để ngai, là nơi người
xét đoán, và gọi là hiên xét đoán; rồi dùng ván
gỗ bá hương lót từ nền đến trần.
8 Cung của Sa-lô-môn ở trong sân thứ nhì phía
sau cửa hiên, cũng xây một cách giống như vậy.
Cũng xây cho con gái Pha-ra-ôn mà Sa-lô-môn đã
cưới, một cái cung như kiểu của hiên này.
9 Các cung điện này đều xây bằng đá quí, đục
theo thước tấc, cưa xẻ, hoặc bề trong hay bề
ngoài, từ nền đến cổ bồng cây cột, và cho đến
vách cửa sân lớn đều cũng vậy.

10 Cái nền thì bằng đá quí và lớn, có hòn thì
mười thước, hòn thì tám thước.
11 Trên các nền này, lại còn những đá quí đục
theo thước tấc và gỗ bá hương.
12 Vách hành lang lớn, tứ vi có ba hàng đá
chạm và một hàng cây đà bằng gỗ bá hương,
y như hành lang phía trong của đền Đức Giê-hô-
va, và y như cửa hiên đền.
13 Vua Sa-lô-môn sai người đòi Hi-ram ở Ty-rơ
đến.
14 Người là con trai của một đàn bà góa về chi
phái Nép-ta-li, còn cha là người Ty-rơ, làm thợ
đồng. Hi-ram đầy sự khôn ngoan, thông hiểu,
có tài làm các thứ công việc bằng đồng. Người
đến vua Sa-lô-môn, và làm mọi công việc người.
15 Người làm hai cây trụ bằng đồng, cây thứ
nhất cao mười tám thước, và một sợi dây mười
hai thước đo bề tròn của cây thứ nhì.
16 Người đúc hai đầu trụ bằng đồng, đặt nó
trên chót trụ, bề cao đầu trụ này là năm thước,
bề cao đầu trụ kia cũng là năm thước.
17 Những mặt võng xe lại và những dây hoa
trèo như chuyền nhỏ trang điểm đầu trụ đặt ở
trên chót trụ; có bảy dây hoa cho đầu trụ này,
và bảy dây hoa cho đầu trụ kia.
18 Hi-ram vấn chung quanh mặt võng này hai
hàng trái lựu đặng trang sức cho đầu trụ này, và
cũng làm như vậy cho đầu trụ kia.
19 Những đầu trụ ở trên các cây trụ trong hiên
cửa, đều có hoa huệ ở chót, cao bốn thước.
20 Những đầu trụ ở trên trụ nẩy ra liền thân

trên nơi hầu bên phía kia mặt võng: có hai trăm
trái lựu sắp hai hàng vòng chung quanh hai đầu
trụ.
21 Hi-ram dựng những cây trụ trong hiên cửa
đền thờ. Người dựng cây trụ bên hữu, và đặt
tên là Gia-kin; đoạn dựng cây trụ bên tả, đặt tên
là Bô-ách.
22 Trên chót trụ, thì chế hình hoa huệ. Công
việc làm những cây trụ đều hoàn thành là như
vậy.
23 Người cũng làm biển đúc, hình tròn, cao
năm thước; từ mép này đến mép kia có mười
thước, một sợi dây ba mươi thước đo vòng tròn
của nó.
24 Dưới mép biển có hai hàng dưa ác vây chung
quanh, cứ mỗi thước mười trái, đúc liền một với
biển.
25 Biển để kê trên mười hai con bò, ba con
hướng về bắc, ba con hướng về tây, ba con
hướng về nam, và ba con hướng về đông. Biển
thì đặt trên lưng các con bò ấy, và phía sau thân
con bò đều xây vào trong.
26 Biển đầy một gang tay và mép làm giống
mép chén và cách như bông huệ; nó đựng hai
ngàn bát.
27 Người cũng làm mười viên táng đồng, mỗi
viên bốn thước bề dài, bốn thước bề ngang, và
ba thước bề cao.
28 Các viên táng làm cách này: Có những
miếng trám đóng vào khuông.
29 Trên các trám đóng vào khuông này có hình
sư tử, bò, và chê-ru-bin; nơi triêng trên, cũng

có như vậy. Còn nơi triêng dưới sư tử và bò, có
những dây hoa thòng.
30 Mỗi viên táng có bốn bánh xe đồng với cốt
đồng, và nơi bốn góc có những cái đế đúc để
chịu cái chậu và những dây hoa ở bên mỗi cái
đế.
31 Giữa viên táng trên đầu trụ có một miệng
tròn sâu một thước, và rộng một thước rưỡi.
Cái miệng này cũng có hình chạm trổ. Còn các
miếng trám thì vuông, chớ không phải tròn.
32 Bốn bánh xe đều ở dưới những miếng trám;
và các cốt bánh xe thì đóng vào viên táng. Mỗi
bánh xe cao một thước rưỡi.
33 Bánh làm như bánh của cái cộ: Trục, vành,
căm, và tum nó, đều đúc cả.
34 Có bốn con bọ ở nơi bốn góc của mỗi viên
táng và liền với táng.
35 Đầu viên táng hình tròn nhọn, và cao nửa
thước; nó cũng có biên và trám.
36 Trên mặt biên và trám của đế, tại nơi trống
của mỗi biên và trám chừa ra, Hi-ram chạm
những chê-ru-bin, sư tử, cây chà là, và dây hoa
chung quanh.
37 Người theo kiểu này mà làm mười viên táng,
đúc một thứ, một cỡ, và một dáng với nhau.
38 Người cũng làm mười cái thùng bằng đồng,
mỗi cái chứa bốn mươi bát. Mỗi thùng có bốn
thước và để trên một táng của mười cái táng.
39 Người sắp đặt táng như vầy: băm cái về bên
hữu đền, và năm cái về bên tả. Còn biển, người
để nơi bên hữu đền, về hướng nam đông.

40 Người cũng làm chảo, vá, và ảng. Vậy, Hi-
ram làm xong mọi công việc cho Sa-lô-môn trong
đền của Đức Giê-hô-va:
41 tức là hai cây trụ, hai đầu trụ tròn trên đỉnh
trụ, hai tấm mặt võng bao hai đầu trụ tròn, luôn
với đỉnh trụ;
42 bốn trăm trái lựu sắp hai hàng vòng chung
quanh mặt võng bao hai đầu trụ tròn nơi đỉnh
trụ;
43 mười viên táng và mười cái bồn trên táng;
44 biển đúc nguyên miếng một và mười hai con
bò để dưới biển;
45 chảo, vá, và ảng. Các khí dụng này mà Hi-
ram làm cho Sa-lô-môn trong đền Đức Giê-hô-va,
đều bằng đồng đánh bóng.
46 Vua biểu đúc các vật đó tại đồng bằng Giô-
đanh, trong một nơi đất sét, giữa Su-cốt, và Sát-
than.
47 Sa-lô-môn không cân một món nào trong các
khí dụng ấy, bởi vì nhiều quá; người không xét
sự nặng của đồng.
48 Sa-lô-môn lại làm những khí dụng cho đền
Đức Giê-hô-va: là bàn thờ vàng, những bàn
bằng vàng, để bánh trần thiết;
49 chân đèn bằng vàng ròng đặt trước nơi chí
thánh, năm cái ở bên hữu và năm cái ở bên tả
cùng hoa, thếp đèn, và cái nỉa bằng vàng;
50 những chén, dao, chậu, muỗng, và đồ đựng
tro bằng vàng ròng; những chốt cửa hoặc dùng
cho cửa của nhà phía trong, hoặc nơi chí thánh,
hay là dùng cho cửa của đền thờ, thì đều bằng
vàng.

51 Các công việc mà Sa-lô-môn làm cho nhà
Đức Giê-hô-va, đều được hoàn thành là như vậy.
Đoạn, Sa-lô-môn sai đem các vật mà Đa-vít, ca
người, đã biệt ra thánh, tức là bạc, vàng, các
thứ khí dụng, và để trong kho tàng của đền Đức
Giê-hô-va.

8

1 Bấy giờ, Sa-lô-môn vời đến mình, ở tại Giê-
ru-sa-lem, các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, hết thảy
các quan trưởng của chi phái, và những trưởng
tộc của Y-sơ-ra-ên, đặng rước hòm giao ước của
Đức Giê-hô-va từ thành của Đa-vít, tức là Si-ôn.
2 Trong lúc lễ, nhằm tháng Ê-tha-ninh, là
tháng bảy, hết thảy người nam của Y-sơ-ra-ên
đều nhóm lại cùng vua Sa-lô-môn.
3 Khi các trưởng lão Y-sơ-ra-ên đã đến, thì
những thầy tế lễ lấy hòm của Đức Giê-hô-va,
4 dời đi luôn với Đền tạm và các khí dụng
thánh ở trong Đền tạm. Những thầy tế lễ và
người Lê-vi khiêng các đồ đó lên.
5 Vua Sa-lô-môn và cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đã
hiệp với người, và đứng trước hòm, giết bò và
chiên làm của lễ rất nhiều, không thể đếm được.
6 Những thầy tế lễ đem hòm giao ước của Đức
Giê-hô-va đến nơi nó, trong nơi chí thánh, dưới
cánh chê-ru-bin.
7 Vì các chê-ru-bin giương cánh ra trên nơi để
hòm, che thân trên hòm và các đòn khiêng.
8 Các đòn khiêng dài, đến nỗi người ta, từ nơi
thánh ở trước nơi chí thánh, có thể thấy được,

nhưng ở ngoài thì chẳng thấy. Các đòn ấy ở đó
cho đến ngày nay.
9 Trong hòm chỉ có hai bảng đá mà Môi-se đã
để, tại núi Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va lập giao
ước với dân Y-sơ-ra-ên, lúc họ ra khỏi xứ Ê-díp-
tô.
10 Xảy khi những thầy tế lễ đã ra khỏi nơi
thành, bèn có mây đầy dẫy nhà của Đức Giê-
hô-va,
11 đến nỗi những thầy tế lễ vì có mây ấy không
thể đứng đó mà hầu việc được, vì sự vinh quang
của Đức Giê-hô-va đầy dẫy đền của Đức Giê-hô-
va.
12 Bấy giờ, Sa-lô-môn nguyện rằng: Đức Giê-
hô-va có phán rằng Ngài ngự trong nơi tối tăm
mờ mịt.
13 Hỡi Đức Chúa Trời! tôi đã cất xong một cái
đền dùng làm nơi ngự của Ngài, tức một nơi
Ngài ở đời đời.
14 Đoạn, vua xây mặt lại, và chúc phước cho
hội chúng Y-sơ-ra-ên. Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên
đều đứng.
15 Người nói rằng: Đáng ngợi khen Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vì từ miệng Ngài
có phán hứa với Đa-vít, cha ta, và bởi tay Ngài
đã làm ứng nghiệm lời ấy; Ngài phán rằng:
16 Từ ngày ta đã đem Y-sơ-ra-ên ta ra khỏi Ê-
díp-tô, ta không chọn thành nào trong các chi
phái Y-sơ-ra-ên đặng cất tại đó một cái nhà cho
danh ta ngự; nhưng ta đã chọn Đa-vít để người
trị vì dân Y-sơ-ra-ên ta.
17 Vả, Đa-vít, cha ta, có ý cất một cái đền cho

danh Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
18 Nhưng Đức Giê-hô-va có phán với Đa-vít,
cha ta, rằng: Khi ngươi có ý xây đền cho danh
ta, thì lấy làm thậm phải;
19 song ngươi sẽ chẳng cất đền ấy đâu, bèn là
con trai ngươi, do lòng ngươi sanh ra, sẽ cất đền
cho danh ta.
20 Vậy, Đức Giê-hô-va đã làm ứng nghiệm lời
Ngài phán; vì ta kế vị Đa-vít, cha ta, ngồi trên
ngôi Y-sơ-ra-ên, y như Đức Giê-hô-va đã hứa, và
ta đã cất đền này cho danh Giê-hô-va, là Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
21 Tại đó, ta đã dọn một chỗ để hòm; trong
hòm có sự giao ước của Đức Giê-hô-va, tức là
giao ước mà Ngài đã lập với tổ phụ chúng ta, khi
Ngài đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
22 Kế đó, Sa-lô-môn đứng trước bàn thờ của
Đức Giê-hô-va, đối mặt cả hội chúng Y-sơ-ra-ên,
bèn giơ tay lên trời, mà rằng:
23 Lạy Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên!
hoặc trên trời cao kia, hoặc dưới đất thấp này,
chẳng có một thần nào giống như Chúa. Chúa
giữ sự giao ước và lòng nhân từ với kẻ tôi tớ
Chúa, là kẻ nào hết lòng đi ở trước mặt Chúa.
24 Đối cùng tôi tớ Chúa, là Đa-vít, cha tôi, Chúa
có giữ lời Ngài đã hứa với người. Thật, hễ điều
chi miệng Chúa phán, thì tay Chúa đã làm hoàn
thành, y như chúng tôi thấy ngày nay.
25 Vậy, hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên ôi! ngày nay xin làm trọn lời Chúa đã hứa
cùng tôi tớ Chúa, là Đa-vít, cha tôi, rằng: Nếu

con cháu ngươi cẩn thận các đường lối mình, đi
ở trước mặt ta, y như ngươi đã đi, thì trước mặt
ta sẽ chẳng hề thiếu một kẻ hậu tự ngươi đặng
ngồi trên ngôi nước Y-sơ-ra-ên đâu.
26 Hỡi Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên! xin hãy
làm cho ứng nghiệm lời Chúa đã hứa cùng kẻ tôi
tớ Chúa, là Đa-vít, cha tôi.
27 Nhưng quả thật rằng Đức Chúa Trời ngự
trên đất này chăng? Kìa, trời, dầu đến đỗi trời
của các từng trời chẳng có thể chứa Ngài được
thay, phương chi cái đền này tôi đã cất!
28 Dầu vậy, hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi!
xin hãy đoái đến lời cầu nguyện và sự nài xin
của kẻ tôi tớ Chúa. đặng nghe tiếng kêu cầu và
khẩn nguyện mà kẻ tôi tớ Chúa cầu trước mặt
Chúa ngày nay.
29 Nguyện mắt của Chúa ngày và đêm đoái xem
nhà nầy, là chỗ mà Chúa đã phán rằng: Danh ta
sẽ ngự tại đó, đặng nghe lời cầu nguyện của tôi
tớ Chúa hướng nơi này mà cầu.
30 Phàm điều gì tôi tớ Chúa và dân Y-sơ-ra-ên
của Chúa sẽ hướng về nơi này mà khẩn cầu, xin
Chúa hãy dủ nghe; phải, ở nơi ngự của Chúa, tại
trên các từng trời, xin Chúa dủ nghe, nhậm lời,
và tha thứ cho.
31 Khi ai phạm tội cùng kẻ lân cận mình, và
người ta bắt ai đó phải thề, nếu người đến thề
trước bàn thờ của Chúa, tại trong đền này,
32 thì xin Chúa ở trên trời hãy nghe, đối đãi và
xét đoán tôi tớ Chúa, mà lên án cho kẻ dữ, khiến
đường lối nó đổ lại trên đầu nó, và xưng công

bình cho người công bình, và thưởng người tùy
theo sự công bình của người.
33 Khi dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, vì cớ phạm
tội với Chúa, bị kẻ thù nghịch đánh được; nếu
chúng nó trở lại với Chúa, nhận biết danh Ngài
và cầu nguyện nài xin với Chúa trong đền này,
34 thì xin Chúa ở trên trời hãy dủ nghe, tha tội
cho dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, và khiến họ trở về
đất mà Chúa đã ban cho tổ phụ họ.
35 Nếu các từng trời bị đóng chặt, không có
mưa, bởi vì chúng nó đã phạm tội với Chúa,
nếu chúng nó hướng về nơi này mà cầu nguyện,
nhận biết danh Chúa, xây bỏ tội lỗi mình, sau
khi Chúa đã đoán phạt họ,
36 thì xin Chúa ở trên trời hãy dủ nghe, tha tội
cho các tôi tớ Chúa, và cho dân Y-sơ-ra-ên của
Ngài. Xin hãy chỉ cho họ con đường thiện mà họ
phải đi, và giáng mưa trên đất của Chúa đã ban
cho dân Ngài làm sản nghiệp.
37 Khi trong xứ xảy có đói kém, ôn dịch, hạn
hán, ten sét, cào cào, châu chấu, hoặc có quân
thù nghịch vây các thành của địa phận họ, hay
là có tai vạ chi, tật bịnh gì;
38 nếu có một người hoặc cả dân Y-sơ-ra-ên của
Chúa, ai nấy đã nhận biết tai họa của lòng mình,
mà giơ tay ra hướng về đền này, và cầu nguyện,
khẩn xin vô luận điều gì,
39 thì xin Chúa ở trên trời, là nơi Chúa ngự, dủ
nghe, và tha thứ cho, đối đãi, báo ứng mỗi người
tùy theo công việc họ, vì Chúa thông biết lòng
của họ (thật chỉ một mình Chúa biết lòng của

con cái loài người),
40 để khiến họ kính sợ Chúa trọn đời họ sống
ở trên đất mà Chúa đã ban cho tổ phụ chúng tôi.
41 Vả lại, về khách lạ, là người chẳng thuộc về
dân Y-sơ-ra-ên của Chúa, nhưng vì danh Ngài từ
xứ xa đến
42 (vì người ngoại bang sẽ nghe nói về danh lớn
của Chúa, về cánh tay quyền năng giơ thẳng ra
của Chúa), khi người đến cầu nguyện trong nhà
này,
43 xin Chúa ở trên trời, là nơi Chúa ngự, dủ
nghe và làm theo mọi điều người khách lạ sẽ cầu
xin Chúa để cho muôn dân của thế gian nhận
biết danh Chúa, kính sợ Chúa, y như dân Y-sơ-
ra-ên của Ngài, và cho biết rằng danh Chúa xưng
ra trên đền này mà tôi đã xây cất.
44 Khi dân của Chúa đi chiến trận cùng quân
thù nghịch mình, theo con đường Chúa đã sai đi,
nếu họ cầu khẩn Đức Giê-hô-va xây mặt hướng
về thành Chúa đã chọn, và về đền tôi đã cất cho
danh Ngài,
45 thì xin Chúa ở trên trời, hãy dủ nghe các
lời cầu nguyện nài xin của chúng, và binh vực
quyền lợi cho họ.
46 Khi chúng nó phạm tội cùng Chúa (vì không
có người nào chẳng phạm tội) và Chúa nổi giận,
phó chúng nó cho kẻ thù nghịch; khi họ bị bắt
làm phu tù đến xứ của kẻ thù nghịch, hoặc xa
hoặc gần,
47 ví bằng trong xứ mà họ bị tù, họ nghĩ lại,
ăn năn, và nài xin Chúa mà rằng: “Chúng tôi

có phạm tội, làm điều gian ác, và cư xử cách dữ
tợn;”
48 nhược bằng tại trong xứ mà thù nghịch đã
dẫn họ đến làm phu tù, họ hết lòng hết ý trở lại
cùng Chúa, cầu nguyện cùng Ngài, mặt hướng
về xứ mà Chúa đã ban cho tổ phụ họ, về thành
mà Chúa đã chọn, và về đền mà tôi đã xây cất
cho danh Chúa,
49 thì xin Chúa ở trên trời, tức nơi Chúa ngự,
hãy dủ nghe lời cầu nguyện nài xin của họ, và
binh vực quyền lợi cho họ;
50 tha cho dân Chúa tội lỗi và các sự trái mạng
mà họ đã phạm cùng Ngài; xin Chúa khiến
những kẻ bắt họ làm phu tù có lòng thương xót
họ,
51 vì dân Y-sơ-ra-ên vốn là dân sự Chúa, cơ
nghiệp của Chúa, mà Chúa đã đem ra khỏi Ê-
díp-tô, tức khỏi giữa lò sắt.
52 Nguyện Chúa đoái xem kẻ tôi tớ Chúa và dân
Y-sơ-ra-ên của Ngài, dủ nghe lời cầu nguyện nài
xin của họ, mỗi lần họ kêu cầu cùng Chúa.
53 Hỡi Chúa Giê-hô-va ôi! Chúa đã phân cách
họ khỏi các dân tộc trên đất, để họ làm cơ nghiệp
Chúa, y như Chúa đã phán bởi miệng Môi-se, là
tôi tớ Chúa, khi Chúa đem tổ phụ chúng tôi ra
khỏi Ê-díp-tô.
54 Khi Sa-lô-môn đã cầu với Đức Giê-hô-va
những lời khẩn nguyện nài xin này xong, bèn
đứng dậy trước bàn thờ Đức Giê-hô-va, khỏi nơi
người đã quì, tay giơ lên trời.
55 Người đứng chúc phước lớn tiếng cho cả hội

chúng Y-sơ-ra-ên, mà rằng:
56 Đáng khen ngợi Đức Giê-hô-va, là Đấng đã
ban sự bình yên cho dân Y-sơ-ra-ên của Ngài, tùy
theo các lời Ngài đã hứa! Về các lời tốt lành mà
Ngài đã cậy miệng Môi-se, kẻ tôi tớ Ngài, phán
ra, chẳng có một lời nào không ứng nghiệm.
57 Nguyện Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi ở
với chúng tôi, như Ngài đã ở cùng tổ phụ chúng
tôi, chớ lìa, chớ bỏ chúng tôi;
58 nguyện Ngài giục lòng chúng tôi hướng về
Ngài, hầu chúng tôi đi trong mọi đường lối Ngài,
giữ những điều răn, luật pháp, và mạng lịnh của
Ngài đã truyền cho tổ phụ chúng tôi.
59 Ước gì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta
ngày đêm dủ lòng nhớ đến các lời ta đã nài xin
trước mặt Ngài, hầu cho tùy việc cần ngày nào
theo ngày nấy, Đức Giê-hô-va binh vực quyền lợi
của tôi tớ Ngài và của dân Y-sơ-ra-ên;
60 hầu cho muôn dân của thế gian biết rằng
Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, chớ chẳng có ai
khác.
61 Vậy, các ngươi khá lấy lòng trọn lành đối
với Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, để đi theo
luật lệ Ngài và giữ gìn điều răn của Ngài, y như
các ngươi đã làm ngày nay.
62 Vua và cả Y-sơ-ra-ên đều dâng các của lễ tại
trước mặt Đức Giê-hô-va.
63 Sa-lô-môn dâng của lễ thù ân cho Đức Giê-
hô-va, hai muôn hai ngàn con bò đực và mười
hai muôn con chiên. Vua và cả dân Y-sơ-ra-ên
đều dự lễ khánh thành đền của Đức Giê-hô-va

là như vậy.
64 Trong ngày đó, vua biệt riêng ra nơi chính
giữa của hành lang ở trước đền thờ của Đức Giê-
hô-va, vì tại đó người dâng các của lễ thiêu, của
lễ chay, và mỡ về của lễ thù ân; bởi vì bàn thờ
bằng đồng để trước đền của Đức Giê-hô-va là
nhỏ quá, đựng các của lễ thiêu, của lễ chay, và
mỡ về của lễ thù ân không đặng.
65 Trong lúc đó, Sa-lô-môn và cả dân Y-sơ-ra-
ên, một hội chúng rất lớn, ở từ miền Ha-mát
cho đến khe Ê-díp-tô, hiệp tại trước mặt Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, mà giữ lễ trong
bảy ngày, lại bảy ngày khác nữa, cộng mười bốn
ngày.
66 Ngày thứ tám, vua cho dân sự về; dân chúc
phước cho vua, đi trở về trại mình, lấy làm mừng
rỡ vui lòng về mọi sự tốt lành mà Đức Giê-hô-va
đã làm cho Đa-vít, kẻ tôi tớ Ngài, và cho Y-sơ-ra-
ên, dân sự của Ngài.

9

1 Khi Sa-lô-môn đã cất xong nhà của Đức Giê-
hô-va, cung điện và mọi sự người muốn cất,
2 thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người lần
thứ nhì, y như Ngài đã hiện ra cùng người tại
Ga-ba-ôn.
3 Đức Giê-hô-va phán với người rằng: Ta đã
nhậm lời cầu nguyện nài xin của ngươi thưa
trước mặt ta; ta đã biệt riêng ra thánh cái đền
này mà ngươi đã cất, để cho danh ta ngự tại đó
đời đời; mắt và lòng ta sẽ thường ở đó mãi mãi.

4 Còn ngươi, nếu ngươi đi trước mặt ta, như
Đa-vít, cha ngươi, đã đi, lấy lòng trọn lành và
ngay thẳng mà làm theo các điều ta đã phán dặn
ngươi, giữ những luật lệ và mạng lịnh của ta,
5 bấy giờ ta sẽ làm cho ngôi nước ngươi kiên
cố đến đời đời trên Y-sơ-ra-ên, y như ta đã
hứa cùng Đa-vít, cha ngươi, mà rằng: Ngươi sẽ
chẳng hề thiếu kẻ hậu tự ngươi ngồi trên ngôi
Y-sơ-ra-ên.
6 Nhưng nếu ngươi và con cháu các ngươi xây
bỏ ta, không giữ các điều răn và luật lệ ta đã
truyền cho các ngươi, đi hầu việc những thần
khác và thờ lạy chúng nó,
7 thì ta sẽ truất Y-sơ-ra-ên khỏi đất ta đã ban
cho chúng nó, trừ bỏ khỏi trước mặt ta cái đền
này mà ta đã vì danh ta biệt riêng ra thánh, và
Y-sơ-ra-ên sẽ trở nên lời tục ngữ và trò cười giữa
muôn dân.
8 Còn đền này, dầu cao dường nào, ai đi ngang
qua gần nó cũng lấy làm lạ lùng, chê bai, mà
rằng: Cớ sao Đức Giê-hô-va có làm cho xứ này
và đền này như vậy?
9 Người ta sẽ đáp rằng: Aáy vì chúng nó đã lìa
bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó, là Đấng
đem tổ phụ họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô; họ theo các
thần khác, thờ lạy các thần ấy, và hầu việc chúng
nó; vì cớ đó, Đức Giê-hô-va đã giáng trên họ các
tai họa này.
10 Xảy ra vừa chẵn hai mươi năm khi Sa-lô-
môn đã xây xong hai cái nhà, tức là đền của
Đức Giê-hô-va và cung điện vua,
11 thì bấy giờ, vua Sa-lô-môn ban cho Hi-ram,

vua Ty-rơ, hai mươi thành ở xứ Ga-li-lê; vì Hi-
ram có cấp cho Sa-lô-môn gỗ bá hương, gỗ tùng,
và vàng, tùy người muốn bao nhiêu.
12 Hi-ram từ Ty-rơ đến đặng xem các thành mà
Sa-lô-môn đã ban cho mình, nhưng các thành đó
chẳng đẹp lòng người,
13 và người nói rằng: Hỡi anh, những thành
mà anh cho em đó là cái gì? Rồi người gọi các
thành ấy là xứ Ca-bun, hãy còn gọi như vậy đến
ngày nay.
14 Vả, Hi-ram đã gởi cho vua Sa-lô-môn một
trăm hai mươi ta lâng vàng.
15 Nầy, là cớ sao Sa-lô-môn đã bắt xâu đặng
xây cất đền Đức Giê-hô-va và cung điện mình,
luôn với Mi-lô, vách thành Giê-ru-sa-lem, Hát-
so, Mê-ghi-đô, và Ghê-xe.
16 Pha-ra-ôn, vua của Ê-díp-tô, đã đi lên chiếm
lấy Ghê-xe, thiêu đốt nó, và giết những dân Ca-
na-an ở trong thành, rồi ban thành ấy làm của
vu qui cho con gái mình, là vợ Sa-lô-môn.
17 Vậy, Sa-lô-môn xây thành Ghê-xe, Bết-Hô-
rôn dưới,
18 Ba-lát, và Tát-mốt, tại trong đất rừng của
xứ;
19 lại xây các thành có những kho trữ lương
phạn của Sa-lô-môn, những thành để xe cộ,
những thành cho quân kỵ, và mọi điều gì đẹp
lòng Sa-lô-môn xây cất tại Giê-ru-sa-lem, trong
Li-ban và trong cả xứ phục dưới quyền người.
20 Hết thảy những người còn sống lại trong dân
A-mô-rít, dân Hê-tít, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít,
dân Giê-bu-sít, không thuộc về dân Y-sơ-ra-ên,

21 tức là các con cháu của chúng nó còn lại ở
trong xứ mà dân Y-sơ-ra-ên không đủ sức diệt
hết được, thì Sa-lô-môn bắt phụ làm xâu dịch
cho đến ngày nay.
22 Nhưng Sa-lô-môn không bắt dân Y-sơ-ra-ên
làm tôi mọi; song họ làm binh chiến, tôi tớ, quan
trưởng, quan tướng, quan cai xe, và lính kỵ của
người.
23 Còn về các quan trưởng đặt lên coi sóc các
công việc của Sa-lô-môn, số là năm trăm năm
mươi người; họ cai trị dân làm công việc.
24 Con gái Pha-ra-ôn ở thành Đa-vít đi lên cung
mà Sa-lô-môn đã xây cất cho nàng; bấy giờ,
người xây cất Mi-lô.
25 Mỗi năm ba lần, Sa-lô-môn dâng của lễ thiêu
và của lễ thù ân trên bàn thờ mà người đã đóng
cho Đức Giê-hô-va, và xông hương trên bàn thờ
đã đặt ở trước mặt Đức Giê-hô-va. Người xây
xong đền thờ là như vậy.
26 Vua Sa-lô-môn cũng sắm sửa một đoàn tàu
tại Ê-xi-ôn-Ghê-be, gần Ê-lốt, trên mé Biển đỏ,
trong xứ Ê-đôm.
27 Hi-ram sai những tôi tớ mình, tức những
thủy thủ, thông thạo về nghề đi biển, đến trong
đoàn tàu đó, đặng giúp tôi tớ của Sa-lô-môn.
28 Họ đi Ô-phia đem về cho Sa-lô-môn bốn trăm
hai mươi ta lâng vàng.

10

1 Khi nữ vương Sê-ba nghe nói về danh tiếng
của Sa-lô-môn và về danh của Đức Giê-hô-va,

bèn đến hỏi thử Sa-lô-môn nhiều câu đố.
2 Bà đến Giê-ru-sa-lem có hầu hạ theo rất
đông, lạc đà chở thuốc thơm, nhiều vàng và
ngọc. Bà đến cùng Sa-lô-môn, nói với người mọi
điều có ở trong lòng mình.
3 Sa-lô-môn đáp các câu hỏi của bà, chẳng câu
nào ẩn bí quá cho vua, mà vua không giải nghĩa
nổi cho bà.
4 Khi nữ vương Sê-ba thấy mọi sự khôn ngoan
của Sa-lô-môn, cung điện người đã cất,
5 những món ăn trên bàn người, nhà cửa của
tôi tớ người, thứ tự công việc của các quan, và
đồ ăn mặc của họ, các quan chước tửu, và các
của lễ thiêu người dâng trong đền Đức Giê-hô-
va, thì mất vía.
6 Rồi bà nói rằng: Điều tôi nghe nói trong xứ
tôi về lời nói và sự khôn ngoan của vua, thì thật
lắm.
7 Song trước khi tôi chưa đến đây, và chưa thấy
tận mắt những điều này, thì tôi chẳng tin; và kìa,
người ta chẳng nói đến được phân nửa! Sự khôn
ngoan và oai nghi của vua trổi hơn tiếng đồn tôi
đã nghe.
8 Các tôi tớ vua thật có phước thay! Các tôi
tớ vua hằng đứng chầu trước mặt vua, nghe sự
khôn ngoan của vua, lấy làm có phước thay!
9 Đáng khen ngợi thay Giê-hô-va Đức Chúa
Trời của vua, vì Ngài đẹp lòng vua, đặt vua trên
ngôi của Y-sơ-ra-ên! Bởi vì Đức Giê-hô-va yêu
dấu Y-sơ-ra-ên mãi mãi, nên Ngài đã lập vua
làm vua đặng cai trị theo sự ngay thẳng và công
bình.

10 Đoạn nữ vương dâng cho vua một trăm hai
mươi ta lâng vàng và rất nhiều thuốc thơm cùng
ngọc quí. Từ đó nhẫn nay, chẳng hề có ai đem
thuốc thơm đến số nhiều bằng của nữ vương
nước Sê-ba dâng cho vua Sa-lô-môn.
11 Đoàn tàu Hi-ram chở vàng Ô-phia, cũng chở
cây bạch đàn rất nhiều, và ngọc quí.
12 Vua dùng cây bạch đàn này mà làm bao lơn
cho đền thờ Đức Giê-hô-va và cho nhà vua, cùng
những đàn cầm và đơn sắt cho con hát. Từ đó,
chẳng hề có ai đem đến Giê-ru-sa-lem cây bạch
đàn dường ấy nữa, không ai thấy lại cho đến
ngày nay.
13 Vua Sa-lô-môn ban cho nữ vương Sê-ba mọi
đều người ước và xin, chẳng kể những vật mà
Sa-lô-môn đã ban cho bà, tùy lệ thường của vua.
Đoạn, bà và các tôi tớ bà lên đường trở về xứ
mình.
14 Vàng mà vua Sa-lô-môn thâu nhận mỗi năm
cân đến sáu trăm bảy mươi sáu ta lâng,
15 không kể vàng người thâu lấy nơi người
buôn bán dông, và nơi sự đổi chác của kẻ
thương mại, cùng vàng mà các vua A-ra-bi, và
các quan tổng đốc của xứ đem nộp.
16 Vua Sa-lô-môn làm hai trăm cái khiên lớn
bằng vàng đánh giác, cứ mỗi cái dùng sáu trăm
siếc lơ vàng;
17 lại làm ba trăm cái khiên nhỏ, bằng vàng
đánh giác, cứ mỗi cái dùng ba min vàng. Vua
để các khiên ấy trong đền rừng Li-ban.
18 Vua cũng làm một cái ngai lớn bằng ngà,

bọc vàng ròng.
19 Ngai này có sáu nấc; thân cao ngai phía sau
thì tròn; mỗi phía ngai có thanh nâng tay, và hai
con sư tử đứng kề.
20 Lại có mười hai con khác đứng trên sáu nấc,
nơi hữu và tả: chẳng có nước nào làm ngai giống
như vậy.
21 Hết thảy các chén uống của vua Sa-lô-môn
đều bằng vàng, và những khí dụng trong cung
rừng Li-ban đều cũng bằng vàng ròng. Chẳng
có chi là bằng bạc: trong đời vua Sa-lô-môn,
người ta chẳng kể bạc là chi.
22 Vì đoàn tàu Ta-rê-si của vua mỗi ba năm một
lần vượt biển với đoàn tàu của Hi-ram, đem về
vàng, bạc, ngà voi, con khỉ, và con công.
23 Aáy vậy, vua Sa-lô-môn trổi hơn các vua thế
gian về sự giàu có và sự khôn ngoan.
24 Cả thiên hạ đều tìm kiếm mặt Sa-lô-môn
đặng nghe sự khôn ngoan mà Đức Chúa Trời đã
để trong lòng người.
25 Cứ hằng năm, theo lệ định, mọi người đều
đem đến dâng vật mình tiến cống cho vua, nào
chậu bằng bạc và bằng vàng, áo xống, binh khí,
thuốc thơm, ngựa, và la.
26 Sa-lô-môn cũng nhóm xe và lính kỵ; có một
ngàn bốn trăm xe và mười hai ngàn lính kỵ, để
trong các thành chứa xe, và tại Giê-ru-sa-lem,
gần bên vua.
27 Tại Giê-ru-sa-lem vua làm cho bạc ra thường
như đá, và cây bá hương nhiều như cây sung
mọc nơi đồng bằng.

28 Vua Sa-lô-môn do nơi Ê-díp-tô mà được
ngựa; một đoàn con buôn của vua đi kiếm mua
từng bầy, giá phải chăng.
29 Mỗi cỗ xe mua ở xứ Ê-díp-tô và dẫn về Giê-
ru-sa-lem, giá đáng sáu trăm siếc lơ bạc, còn
mỗi con ngựa giá đáng một trăm năm mươi siếc-
lơ. Các vua dân Hê-tít và vua Sy-ri cũng theo giá
ấy, nhờ những con buôn của vua mà mua về.

11

1 Ngoài con gái của Pha-ra-ôn, vua Sa-lô-môn
lại còn thương mến nhiều người nữ của dân
ngoại: tức là người n Ê-đôm, Si-đôn, và Hê-tít.
2 Chúng nó thuộc về các dân tộc mà Đức Giê-
hô-va có phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: Các
ngươi và chúng nó giao thông với nhau; vì chúng
nó hẳn sẽ quyến dụ lòng các ngươi hướng theo
các thần chúng nó. Sa-lô-môn tríu mến những
người nữ ấy.
3 Người có bảy trăm hoàng hậu, và ba trăm
cung nữ; chúng nó bèn làm cho người trở lòng.
4 Trong buổi già yếu, các hoàng hậu của Sa-lô-
môn dụ lòng người đi theo các thần khác: Đối
cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, lòng người
chẳng trọn lành như thể lòng của Đa-vít, là cha
người.
5 Vì Sa-lô-môn cúng thờ Aùt-tạt-tê, nữ thần của
dân Si-đôn, và thần Minh-côm, là thần đáng gớm
ghiếc của dân Am-môn.
6 Như vậy, Sa-lô-môn làm điều ác trước mặt
Đức Giê-hô-va, chẳng vâng theo Đức Giê-hô-va

cách trọn lành như Đa-vít, cha người, đã làm.
7 Bấy giờ, Sa-lô-môn lại xây cất tại trên núi đối
ngang Giê-ru-sa-lem, một nơi cao cho Kê-móc,
vật đáng gớm ghiếc của dân Mô-áp, và cho Mo-
lóc, vật đáng gớm ghiếc của dân Am-môn.
8 Vua cũng làm như vậy cho hết thảy các
hoàng hậu ngoại của mình, xông hương và tế
lễ cho thần của chúng nó.
9 Đức Giê-hô-va nổi giận cùng Sa-lô-môn, bởi
vì lòng người trở bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã hai lần hiện đến cùng
người,
10 phán bảo người rằng chớ theo các thần
khác; nhưng người không vâng theo lịnh của
Đức Giê-hô-va.
11 Đức Giê-hô-va phán với Sa-lô-môn rằng: Bởi
vì ngươi đã làm điều này, không giữ giao ước và
luật pháp ta truyền cho ngươi, nên ta chắc sẽ
đoạt lấy nước khỏi ngươi, cho kẻ tôi tớ ngươi.
12 Song vì cớ Đa-vít, cha ngươi, ta sẽ chẳng làm
điều đó trong đời ngươi. Ta sẽ đoạt lấy nước khỏi
tay con trai ngươi.
13 Lại ta chẳng đoạt lấy cả nước khỏi nó; song
vì cớ Đa-vít, đầy tớ ta và vì cớ Giê-ru-sa-lem mà
ta đã chọn, ta sẽ để lại một chi phái cho con trai
ngươi.
14 Vậy, Đức Giê-hô-va khiến dấy lên một kẻ thù
nghịch cùng Sa-lô-môn, là Ha-đát, người Ê-đôm
vốn dòng dõi vua Ê-đôm.
15 Vả, trong lúc Đa-vít đánh dẹp Ê-đôm, thì Giô-
áp là tổng binh, đi lên chôn các kẻ thác, và giết

hết thảy người nam trong Ê-đôm.
16 Giô-áp và cả Y-sơ-ra-ên ở lại đó sáu tháng,
cho đến khi người đã giết hết thảy người nam
trong Ê-đôm.
17 Lúc bấy giờ, Ha-đát chạy trốn cùng mấy
người Ê-đôm, là tôi tớ của cha người, đặng đến
ở Ê-díp-tô; Ha-đát hãy còn thơ ấu.
18 Chúng đi từ Ma-đi-an đến Pha-ran; đoạn bắt
mấy người Pha-ran theo mình mà đi đến Ê-díp-
tô, ra mắt Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô. Vua cấp
cho Ha-đát nhà ở, lương thực và đất ruộng.
19 Ha-đát được ơn nhiều trước mặt Pha-ra-ôn;
vua bèn gả em vợ mình cho người, tức là em của
hoàng hậu Tác-bê-ne.
20 Em của Tác-bê-ne sanh cho Ha-đát một con
trai tên là Ghê-nu-bát; Tác-bê-ne dứt sữa nó tại
trong đền Pha-ra-ôn. Như vậy, Ghê-nu-bát ở tại
trong đền Pha-ra-ôn, giữa các con trai của vua.
21 Khi Ha-đát ở Ê-díp-tô hay rằng Đa-vít đã an
giấc cùng các tổ tiên người, và Giô-áp, quan tổng
binh, đã thác, thì người tâu cùng Pha-ra-ôn rằng:
Xin hãy để cho tôi đi trở về trong xứ tôi.
22 Pha-ra-ôn đáp với người rằng: Ngươi ở nơi
ta có thiếu gì sao, nên ao ước trở về trong xứ
mình như vậy? Người thưa rằng: Chẳng thiếu
chi. Dầu vậy, xin cho tôi đi.
23 Đức Chúa Trời lại khiến dấy lên một kẻ thù
nghịch khác, là Rê-xôn, con trai Ê-li-gia-đa, đã
chạy trốn khỏi chúa mình là Ha-đa-đê-xe, vua
Xô-ba.
24 Khi Đa-vít giết quân vua Xô-ba, thì người ấy

nhóm người ta chung quanh mình, và làm đầu
bọn đó, đi đến thành Đa-mách, bèn ở tại đó, và
quản trị thành ấy.
25 Rê-xôn làm kẻ cừu địch cùng Y-sơ-ra-ên trọn
đời Sa-lô-môn, ngoài ra sự hại mà Ha-đát đã làm;
người cai trị nước Sy-ri, và ghen ghét Y-sơ-ra-ên.
26 Giê-rô-bô-am, con trai của Nê-bát, người
Eùp-ra-im, ở đất Xê-rê-đa, là tôi tớ của Sa-lô-
môn, cũng dấy nghịch với người. Mẹ người góa
bụa, tên là Xê-ru-ha.
27 Này là duyên cớ mà người phản nghịch với
vua: Sa-lô-môn xây cất Mi-lô, lấp vá lại nơi hư
lủng của thành Đa-vít, là cha người.
28 Vả, Giê-rô-bô-am là một người mạnh dạn và
tài năng; Sa-lô-môn thấy người tuổi trẻ có tài
nghề, bèn đặt người làm đầu xâu cho cả nhà
Giô-sép.
29 Xảy trong lúc đó, Giê-rô-bô-am ở Giê-ru-sa-
lem đi ra, gặp tiên tri A-hi-gia ở Si-lô tại giữa
đường, mặc cái áo tơi mới. Chỉ có hai người ở
ngoài đồng mà thôi.
30 A-hi-gia bèn nắm áo mới người mặc trong
mình mà xé ra làm mười hai miếng.
31 Đoạn, người nói với Giê-rô-bô-am rằng: Hãy
lấy mười miếng về phần ngươi, vì Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán như vậy: Kìa,
ta sẽ đoạt lấy nước khỏi tay Sa-lô-môn và trao
cho ngươi mười chi phái của nước ấy.
32 Nhưng vì cớ Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, và vì cớ Giê-
ru-sa-lem, thành ta đã chọn giữa các chi phái
Y-sơ-ra-ên, nên sẽ có một chi phái cứ ở trung tín

cùng người.
33 Aáy, bởi vì chúng nó đã từ bỏ ta, đi thờ lạy
Aùt-tạ-tê, nữ thần của dân Si-đôn, Kê-mốt, thần
xứ Mô-áp, và Minh-côm, thần của dân Am-môn.
Chúng nó không đi theo các đường lối ta, đặng
làm điều ngay thẳng tại trước mặt ta, và cũng
chẳng giữ luật lệ và điều răn ta, y như Đa-vít,
cha của Sa-lô-môn, đã làm.
34 Nhưng ta sẽ chẳng cất lấy cả nước khỏi tay
Sa-lô-môn; song vì Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, ta đã chọn,
ta sẽ lập người làm vua trọn đời người sống, bởi
vì Đa-vít đã giữ các điều răn và luật lệ ta.
35 Nhưng ta sẽ đoạt lấy nước khỏi tay con trai
người, mà trao cho ngươi mười chi phái.
36 Ta sẽ để lại một chi phái cho con trai người,
để cho tại Giê-ru-sa-lem, thành ta đã chọn đặng
đặt danh ta ở đó, Đa-vít, kẻ tôi tớ ta, hằng có
một ngọn đèn trước mặt ta luôn luôn.
37 Vậy, ta sẽ chọn ngươi và lập làm vua Y-sơ-
ra-ên; ngươi sẽ cai trị theo ý muốn lòng ngươi.
38 Và, nếu ngươi vâng theo lịnh ta, đi trong các
đường lối ta, làm điều thiện trước mặt ta, giữ gìn
luật lệ và điều răn ta, y như Đa-vít, tôi tớ ta, đã
làm, thì ta sẽ ở cùng ngươi,
39 lập cho ngươi một nhà vững chắc, y như ta
đã lập cho Đa-vít, và ta sẽ ban Y-sơ-ra-ên cho
ngươi. Như vậy, ta sẽ làm sỉ nhục dòng dõi Đa-
vít, nhưng chẳng phải đời đời.
40 Sa-lô-môn tìm thế giết Giê-rô-bô-am; nhưng
Giê-rô-bô-am chạy trốn qua Ê-díp-tô, đến cùng
Si-sắc, vua Ê-díp-tô; rồi người ở tại Ê-díp-tô cho

đến chừng Sa-lô-môn băng hà.
41 Còn các điều khác về chuyện Sa-lô-môn, mọi
việc người, sự khôn ngoan của người, thảy đều
đã chép trong sách hành trạng của Sa-lô-môn.
42 Sa-lô-môn ở Giê-ru-sa-lem cai trị trên cả Y-
sơ-ra-ên trong bốn mươi năm.
43 Đoạn, Sa-lô-môn an giấc cùng các tổ phụ
người, và được chôn trong thành Đa-vít, cha
người. Rô-bô-am, con trai người, cai trị thế cho
người.

12

1 Rô-bô-am đến Si-chem vì cả Y-sơ-ra-ên đã
hiệp lại tại Si-chem đặng tôn người làm vua.
2 Khi Giê-rô-bô-am, con trai của Nê-bát, hay
điều đó, thì còn ở Ê-díp-tô, là nơi người trốn để
thoát khỏi vua Sa-lô-môn.
3 Người ta sai tìm người tại đó. Giê-rô-bô-am
cùng cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đều đến tâu với
Rô-bô-am rằng:
4 Thân phụ vua đã làm cho ách chúng tôi nặng
quá nhưng bây giờ vua hãy giảm nhẹ sự phục
dịch khó nhọc và cái ách nặng mà thân phụ vua
đã gán cho chúng tôi, thì chúng tôi sẽ phục dịch
vua.
5 Người đáp với chúng rằng: Hãy lui về, trong
ba ngày sẽ trở lại cùng ta. Dân sự bèn lui về.
6 Vua Rô-bô-am bàn với các trưởng lão đã hầu
hạ Sa-lô-môn, cha mình, trong lúc người còn
sống, mà rằng: Các ngươi bàn luận cho ta phải
đáp với dân sự này làm sao?

7 Chúng thưa lại rằng: Nếu ngày nay vua làm
như người đầy tớ của dân sự này, phục sự họ,
đáp lời, trò chuyện tử tế cùng họ, thì họ sẽ làm
tôi tớ vua mãi mãi.
8 Nhưng Rô-bô-am không theo mưu của các
trưởng lão đã bàn cho mình; bàn nghị cùng các
kẻ trai trẻ đồng lớn lên với mình, và hầu hạ
mình,
9 mà rằng: Dân sự này đã tâu với ta rằng: Hãy
giảm nhẹ cái ách mà thân phụ vua đã gán cho
chúng tôi; vậy, các ngươi bàn luận cho ta phải
đáp với chúng nó làm sao?
10 Các gã trai trẻ đồng lớn lên với người đáp
rằng: dân sự này đã tâu với vua rằng: Thân phụ
vua khiến ách chúng tôi nặng vua hãy làm cho
nó ra nhẹ; vua phải đáp lại cùng chúng như vầy:
Ngón tay út ta còn lớn hơn lưng của cha ta.
11 Vậy, cha ta đã gác một cái ách nặng cho các
ngươi, ta sẽ làm cái ách các ngươi thêm nặng
hơn nữa; cha ta sửa phạt các ngươi bằng roi da,
ta sẽ sửa phạt các ngươi bằng roi bọ cạp.
12 Ngày thứ ba, Giê-rô-bô-am và cả dân sự đều
đi đến Rô-bô-am, y như vua đã biểu rằng: Hãy
trở lại cùng ta trong ba ngày.
13 Vua đáp lời với dân sự cách xẳng xớm,
không kể các lời bàn luận của các trưởng lão,
14 và theo mưu các kẻ trai trẻ mà đáp lại cùng
chúng rằng: Cha ta đã khiến cho ách các ngươi
nặng nề; ta sẽ làm ách các ngươi càng nặng nề
hơn nữa. Cha ta có sửa phạt các ngươi bằng roi
da, ta sẽ sửa phạt các ngươi bằng roi bọ cạp.

15 Như vậy, vua không khứng nghe lời dân sự,
vì điều đó bởi Đức Giê-hô-va dẫn đến, đặng làm
cho ứng nghiệm lời Ngài cậy A-hi-gia ở Si-lô mà
phán cho Giê-rô-bô-am, con trai của Nê-bát.
16 Khi cả Y-sơ-ra-ên thấy vua không khứng
nghe lời họ, bèn đáp cùng người rằng: Chúng
ta có phần gì cùng Đa-vít? Chúng ta chẳng có cơ
nghiệp chi với con trai Y-sai. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy
trở về trại mình đi. ù Đa-vít! từ rày ngươi khá
coi chừng nhà của ngươi. Như vậy Y-sơ-ra-ên
đều rút về các trại của họ.
17 Nhưng về dân Y-sơ-ra-ên ở tại các thành Giu-
đa, thì Rô-bô-am cai trị họ.
18 Bấy giờ, Rô-bô-am sai A-đô-ram là người coi
sóc việc cống thuế đến cùng chúng; nhưng cả
Y-sơ-ra-ên ném đá người chết. Vua Rô-bô-am lật
đật lên xe, trốn về Giê-ru-sa-lem.
19 Aáy vậy, Y-sơ-ra-ên phản nghịch nhà Đa-vít
cho đến ngày nay.
20 Khi dân Y-sơ-ra-ên hay rằng Giê-rô-bô-am
đã trở về, bèn sai sứ mời người đến hội mình,
và lập người làm vua trên cả Y-sơ-ra-ên. Chỉ có
chi phái Giu-đa cứ theo nhà Đa-vít mà thôi.
21 Rô-bô-am đến Giê-ru-sa-lem nhóm hết thảy
nhà Giu-đa và chi phái Bên-gia-minh, số là một
trăm tám mươi ngàn người lính chiến kén chọn,
toan tranh chiến cùng nhà Y-sơ-ra-ên đặng bắt
nước phục lại Rô-bô-am, con trai Sa-lô-môn.
22 Nhưng Đức Chúa Trời phán cùng Sê-ma-gia,
người của Đức Chúa Trời, rằng:
23 Hãy nói cùng Rô-bô-am, con trai Sa-lô-môn,

vua Giu-đa, cùng hết thảy nhà Giu-đa, Bên-gia-
min, và phần dân sự còn lại, mà rằng:
24 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các ngươi chớ
đi lên đánh anh em mình, là dân Y-sơ-ra-ên. Mỗi
người hãy trở về nhà mình, vì sự này bởi ta mà
xảy đến. Chúng vâng theo lời Đức Giê-hô-va mà
trở về theo mạng lịnh của Ngài.
25 Giê-rô-bô-am bèn xây cất Si-chem trên núi
Eùp-ra-im, và ở tại đó. Đoạn từ đó người đi ra
xây cất Phê-nu-ên.
26 Bấy giờ, Giê-rô-bô-am nói thầm rằng: Hoặc
nước sẽ trở về nhà Đa-vít chăng.
27 Nếu dân sự này đi lên Giê-ru-sa-lem đặng
tế lễ tại trong đền của Đức giê-hô-va, thì lòng
họ chắc sẽ trở về chúa của họ, là Rô-bô-am, vua
Giu-đa; người ta sẽ giết ta đi và trở về với Rô-bô-
am, vua Giu-đa.
28 Vậy, vua bàn định, rồi truyền làm hai con
bò con bằng vàng, và nói với dân sự rằng: Các
ngươi đi lên Giê-ru-sa-lem thật khó thay! Hỡi Y-
sơ-ra-ên! nầy là các thần ngươi, đã đem ngươi
ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
29 Người đặt con này tại Bê-tên, và con kia tại
Đan.
30 Việc đó thành nên tội lỗi, vì dân chúng đi
đến Đan đặng thờ lạy bò con ấy.
31 Giê-rô-bô-am cũng cất chùa miễu trên các
nơi cao, chọn lấy người trong vòng dân chúng
lập làm thầy tế lễ, không thuộc về chi phái Lê-
vi.
32 Người lại định lập trong tuần tháng tám
ngày rằm, một lễ giống như lễ người ta thường

dự trong xứ Giu-đa, và người dâng các của lễ
trên bàn thờ. Người cũng làm như vậy tại Bê-
tên, tế lễ cho hai bò con mà người đã làm nên;
lại để tại Bê-tên những thầy tế lễ của các nơi cao
mà người đã cất.
33 Ngày rằm tháng tám, tức là tháng người tự
chọn lấy, Giê-rô-bô-am đi lên bàn thờ mình đã
cất tại Bê-tên. Người lập một lễ cho dân Y-sơ-ra-
ên, rồi đi lên bàn thờ đặng xông hương.

13

1 Đang khi Giê-rô-bô-am đứng gần bàn thờ,
đặng xông hương, kìa, có một người của Đức
Chúa Trời ở Giu-đa, vâng mạng Đức Giê-hô-va
mà đến Bê-tên.
2 Người vâng theo lời phán của Đức Giê-hô-va,
quở trách bàn thờ mà nói rằng: Hỡi bàn thờ, bàn
thờ! Đức Giê-hô-va phán như vầy: Một đứa con
trai sẽ sanh ra cho nhà Đa-vít, tên nó là Giô-si-a.
Nó sẽ dâng trên mầy những thầy tế lễ của các
nơi cao, là người xông hương trên mầy, và người
ta sẽ thiêu trên mầy hài cốt của người chết.
3 Trong ngày đó, thầy tiên tri tỏ một dấu lạ,
rằng: Nầy là dấu lạ mà Đức Giê-hô-va đã phán:
Bàn thờ sẽ nứt, tro trên bàn thờ sẽ đổ xuống đất.
4 Khi vua Giê-rô-bô-am nghe lời hăm dọa mà
người của Đức chúa Trời nói nghịch cùng bàn
thờ tại Bê-tên, thì người giơ tay ra trên bàn thờ
mà bảo rằng: Hãy bắt nó đi. Nhưng cánh tay
vua giơ ra đối cùng tiên tri bèn trở nên khô,
không thể co lại vào mình được.

5 Bàn thờ cũng nứt ra, và tro ở trên đổ xuống,
y như dấu lạ mà người của Đức Chúa Trời đã
vâng mạng Đức Giê-hô-va tỏ ra.
6 Bấy giờ, vua cất tiếng nói với người của Đức
Chúa Trời rằng: Xin hãy nài xin Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi và cầu nguyện cho ta, hầu cho
tay ta được lại như cũ. Người của Đức Chúa Trời
cầu khẩn Đức Giê-hô-va, thì tay vua bèn co vào
được, trở lại y như trước.
7 Vua bèn nói cùng người của Đức Chúa Trời
rằng: Ngươi hãy về cung với ta đặng bổ sức lại,
và ta sẽ dâng cho ngươi một lễ vật.
8 Người của Đức Chúa Trời đáp lại cùng vua
rằng: Dẫu vua ban cho tôi phân nửa gia sản vua,
tôi cũng chẳng vào cung với vua, hoặc ăn bánh
hay là uống nước tại nơi này;
9 vì Đức Giê-hô-va đã phán dặn ta như vầy,
rằng: Ngươi chớ ăn bánh, chớ uống nước, chớ
noi con đường ngươi đã đi mà trở về.
10 Aáy vậy, người đi đường khác, chẳng trở lại
đường người đã bắt đi đến Bê-tên.
11 Vả, có một tiên tri già ở tại Bê-tên. Một con
trai người đến học lại cho người mọi điều người
của Đức Chúa Trời đã làm tại Bê-tên trong ngày
đó, và các lời người đã nói với vua. Người cha
nghe lời thuật này, thì hỏi con mình rằng:
12 Người ấy đi đường nào? Các con trai người
chỉ con đường mà người của Đức Chúa Trời ở
Giu-đa đã noi đi về.
13 Người bèn nói cùng các con trai mình rằng:
Hãy thắng lừa ta; chúng bèn thắng lừa, rồi người

lên cỡi,
14 đi theo người của Đức Chúa Trời, gặp người
ngồi dưới gốc cây thông, thì nói rằng: Có phải
ngươi là người của Đức Chúa Trời ở Giu-đa đến
chăng? Người đáp: Aáy là tôi.
15 Tiên tri già tiếp rằng: Hãy đến nhà với ta
đặng dùng bữa.
16 Nhưng người đáp lại rằng: Tôi chẳng thể trở
về với ông, cũng chẳng thể vào nhà ông, hoặc
ăn bánh hay là uống nước với ông tại nơi này
cũng không đặng;
17 vì Đức Giê-hô-va đã phán dặn tôi rằng:
Ngươi chớ ăn bánh, chớ uống nước tại nơi đó,
và cũng đừng trở lại theo con đường ngươi đã
bắt đặng đi đến.
18 Người kia lại tiếp rằng: Ta cũng là tiên tri
như ngươi. Vả, một thiên sứ vâng lịnh Đức Giê-
hô-va có phán với ta rằng: hãy dẫn nó vào nhà
với ngươi, hầu cho nó ăn bánh và uống nước.
Nhưng người tiên tri này nói dối người.
19 Người của Đức Chúa Trời bèn trở lại với
người, ăn và uống tại nhà người.
20 Khi hai người đang ngồi bàn, có lời của Đức
Giê-hô-va phán với tiên tri đã đem người về;
21 người liền kêu la cùng người của Đức Chúa
Trời ở Giu-đa đến mà rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Bởi vì ngươi phản nghịch lời của của
Đức Giê-hô-va, không giữ theo mạng lịnh mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã truyền cho
ngươi,
22 nhưng đã trở lại ăn bánh uống nước tại

nơi mà Đức Chúa Trời đã cấm không cho ăn
bánh hay uống nước tại đó, thì xác chết ngươi sẽ
chẳng được chôn trong mồ mả của tổ phụ ngươi.
23 Khi đã ăn uống xong, tiên tri già bèn thắng
lừa cho tiên tri mình đã dẫn về.
24 Người liền đi: dọc đường người gặp một con
sư tử và bị nó giết đi. Thây người nằm sải trên
đường, có con lừa đứng một bên, còn sư tử cũng
đứng gần bên thây.
25 Có người đi ngang qua thấy thây nằm sải
trên đường, và con sư tử đứng kế bên, thì đi
đến trong thành của tiên tri già ở, thuật lại đều
mình đã thấy.
26 Khi tiên tri già, là người đã khiến người của
Đức Chúa Trời trở bước lại, nghe điều ấy, bèn
nói rằng: Aáy là người của Đức Chúa Trời đã
phản nghịch lời của Đức Giê-hô-va. Bởi vậy cho
nên Đức Giê-hô-va đã phó người cho sư tử phân
xé và giết đi, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán.
27 Đoạn, người biểu các con trai mình rằng:
Hãy thắng lừa ta. Chúng bèn thắng lừa.
28 Người đi, gặp xác chết nằm trên đường, con
lừa và con sư tử ở hai bên. Con sư tử không ăn
xác chết và không phân xé con lừa.
29 Tiên tri già cất xác của người Đức Chúa Trời
lên, chở trên con lừa, đem về vào trong thành
mình, đặng than khóc và chôn người.
30 Người chôn xác ấy trong mộ mình, rồi khóc
người mà rằng: Thương ôi! anh ôi!
31 Sau khi chôn xác rồi, người nói với các con
trai mình rằng: Khi nào ta chết, các con hãy

chôn ta vào mả đã chôn người của Đức Chúa
Trời, để hài cốt ta ở bên hài cốt người.
32 Vì các lời hăm dọa người vâng mạng Đức
Giê-hô-va mà nói nghịch cùng bàn thờ tại Bê-tên
và nghịch cùng các chùa miễu tại trên những
nơi cao ở trong các thành Sa-ma-ri, hẳn sẽ được
ứng nghiệm.
33 Sau việc ấy, Giê-rô-bô-am không trở lại con
đường ác mình, nhưng người lại lập cho các nơi
cao những thầy tế lễ chọn trong đám dân sự;
phàm ai tình nguyện, thì được người biệt riêng
ra làm thầy tế lễ tại các nơi cao.
34 Nhân vì cớ ấy nhà Giê-rô-bô-am phạm tội,
đến đỗi bị diệt khỏi mặt đất.

14

1 Trong lúc đó, A-bi-gia, con trai của Giê-rô-bô-
am, đau.
2 Giê-rô-bô-am nói với vợ mình rằng: Ta xin
ngươi hãy chổi dậy, giả dạng khác đi, cho người
ta không biết người là vợ ta. Ngươi hãy đi đến
Si-lô, tại đó có tiên tri A-hi-gia, là đấng đã nói
trước về ta rằng ta sẽ làm vua của dân sự này.
3 Ngươi phải lấy đem theo mười ổ bánh, những
bánh ngọt, và một bình mật ong, rồi hãy đi đến
người; người sẽ nói cho ngươi đều phải xảy đến
cho con trẻ.
4 Vợ Giê-rô-bô-am làm theo vậy, đứng dậy đi
đến Si-lô, và tới nhà A-hi-gia. Vả, A-hi-gia không
thấy được, bởi vì tuổi già làm cho mắt người mù
lòa.

5 Nhưng Đức Giê-hô-va phán với người rằng:
Kìa, vợ của Giê-rô-bô-am đến cầu hỏi ngươi về
con trai nó đang đau. Ngươi sẽ đáp lời cùng nó
thể này, thể này. Khi đến, nàng sẽ giả dạng làm
một người khác.
6 Khi nàng bước qua ngạch cửa cái, A-hi-gia
nghe tiếng bước người, thì nói rằng: Hỡi vợ
vua Giê-rô-bô-am, hãy vào; cớ sao ngươi giả làm
người khác? Ta chịu sai báo cho ngươi một tin
dữ: Hãy đi tâu với Giê-rô-bô-am:
7 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán
như vầy: Ta đã cất ngươi lên từ giữa dân sự, lập
ngươi làm vua trên dân Y-sơ-ra-ên ta.
8 Ta đã đoạt lấy nước khỏi nhà Đa-vít mà trao
cho ngươi; nhưng ngươi không bắt chước Đa-
vít, kẻ tôi tớ ta, là người gìn giữ các điều răn ta,
hết lòng theo ta, chỉ làm điều thiện tại trước mặt
ta.
9 Ngươi đã làm điều ác hơn các kẻ tiên bối
ngươi, đi lập cho mình những thần khác và hình
tượng đúc đặng chọc giận ta, và đã chối bỏ ta.
10 Bởi cớ đó, ta sẽ giáng tai họa trên nhà Giê-
rô-bô-am, các nam đinh của nó, bất luận kẻ nô
lệ hay là người tự do, ta sẽ diệt hết khỏi trong
Y-sơ-ra-ên, và quét sạch nhà nó, như người ta
quét phân, cho đến chẳng còn sót chi hết.
11 Phàm người của nhà Giê-rô-bô-am chết tại
trong thành, đều sẽ bị chó ăn nuốt, còn người
nào chết ngoài đồng, thì sẽ bị chim trời cắn rỉa
ăn đi; vì Đức Giê-hô-va đã phán vậy.
12 Thế thì, hãy đứng dậy trở về nhà ngươi; vừa
khi ngươi đặt chân vào thành, thì con ngươi sẽ

chết.
13 Cả Y-sơ-ra-ên sẽ than khóc và chôn nó; trong
nhà Giê-rô-bô-am chỉ một mình nó sẽ được chôn
nơi mồ mả, vì trong gia quyến Giê-rô-bô-am chỉ
thấy nơi nó có chút lòng tốt đối cùng Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
14 Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên một
vua trên Y-sơ-ra-ên, người sẽ diệt hết nhà Giê-rô-
bô-am. Mà sao? Việc đã xảy đến rồi.
15 Đức Giê-hô-va sẽ hành hại Y-sơ-ra-ên, như
một cây sậy bị nước đưa đi, truất Y-sơ-ra-ên khỏi
xứ tốt đẹp này mà Ngài đã ban cho tổ phụ họ,
và làm tản lạc họ phía bên kia sông cái, bởi vì
họ đã lấy hình tượng chọc giận Đức Giê-hô-va.
16 Vì cớ tội Giê-rô-bô-am đã phạm, tức tội
khiến cho dân Y-sơ-ra-ên can phạm nên Đức Giê-
hô-va sẽ phó Y-sơ-ra-ên vào tay thù nghịch.
17 Vợ của Giê-rô-bô-am đứng dậy đi và đến
Tiệt-sa. Nàng vừa đặt chân trên ngạch cửa nhà,
thì đứa trẻ đã chết.
18 Người ta chôn nó, và cả Y-sơ-ra-ên đều than
khóc nó, theo như lời của Đức Giê-hô-va đã cậy
miệng tôi tớ Ngài, là A-hi-gia, đấng tiên tri, mà
phán.
19 Mọi công việc khác của Giê-rô-bô-am làm,
tức là sự tranh chiến và cuộc trị vì của người,
đều đã chép trong sách sử ký của các vua Y-sơ-
ra-ên.
20 Giê-rô-bô-am trị vì hai mươi hai năm; đoạn,
người an giấc cùng các tổ phụ mình, và Na-đáp,
con trai người, kế vị người. Đời Rô-bô-am trị vì
21 Rô-bô-am, con trai của Sa-lô-môn, cai trị

Giu-đa. Khi lên ngôi, người đã được bốn mươi
mốt tuổi; người trị vì mười bảy năm tại Giê-ru-
sa-lem, là thành Đức Giê-hô-va đã chọn trong
các chi phái Y-sơ-ra-ên, đặng đặt danh Ngài ngự
tại đó. Mẹ người tên là Na-a-ma, người Am-môn.
22 Dân Giu-đa làm điều ác tại trước mặt Đức
Giê-hô-va; vì cớ tội phạm, chúng nó chọc cho
Đức Giê-hô-va phân bì hơn là các tổ phụ mình
đã làm.
23 Vì những người Giu-đa cũng xây cất cho
mình những nơi cao, trụ thờ và tượng Aùt-tạt-tê
tại trên các gò nổng cao và dưới những cây rậm.
24 Cũng có những bợm vĩ gian ở trong xứ.
Chúng bắt chước làm theo những sự gớm ghiếc
của các dân tộc mà Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi
trước mặt dân Y-sơ-ra-ên.
25 Năm thứ năm đời Rô-bô-am trị vì, Si-sắc,
vua Ê-díp-tô, đi lên đánh Giê-ru-sa-lem,
26 lấy các châu báu của đền Đức Giê-hô-va
và của cung vua; người cũng đoạt lấy hết thảy
những khiên bằng vàng mà Sa-lô-môn đã làm.
27 Vua Rô-bô-am bèn truyền làm những khiên
bằng đồng đặng thế cho các khiên ấy, giao cho
các quan làm đầu thị vệ canh cửa cung vua.
28 Hễ vua đi vào đền Đức Giê-hô-va, có những
thị vệ cầm các khiên ấy; đoạn, họ đem cất nó lại
trong phòng thị vệ.
29 Các công việc khác của Rô-bô-am, và mọi
việc người đã làm, đều chép trong sách sử ký
của các vua Giu-đa.
30 Vả, Rô-bô-am và Giê-rô-bô-am đánh giặc
nhau luôn luôn.

31 Rô-bô-am an giấc với tổ phụ người, và được
chôn với họ tại trong thành Đa-vít. Mẹ người
tên là Na-a-ma, người Am-môn, A-bi-giam, con
trai người, kế vị người.

15

1 Năm thứ mười tám đời vua Giê-rô-bô-am, con
trai Nê-bát, thì A-bi-giam lên ngôi làm vua Giu-
đa.
2 Người trị vì ba năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ
người tên là Ma-a-ca, con gái của A-bi-sa-lôm.
3 Người đi trong các tội lỗi của cha người đã
phạm trước người; và lòng người không trọn
lành với Giê-ho-va Đức Chúa Trời người như thể
lòng Đa-vít, tổ phụ người.
4 Nhưng vì cớ Đa-vít, Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của người dành cho người một ngọn đèn trong
Giê-ru-sa-lem, lập con trai người làm kẻ kế vị
người, và khiến cho Giê-ru-sa-lem còn hoài;
5 vì Đa-vít làm điều thiện trước mặt Đức Giê-
hô-va, và ngoài việc U-ri, người Hê-tít, trọn đời
người không xây bỏ điều gì của Đức Giê-hô-va
đã truyền cho.
6 Vả, Rô-bô-am và Giê-rô-bô-am đánh giặc
nhau trọn đời mình.
7 Các công việc khác của A-bi-giam, mọi việc
người làm, đều chép trong sách sử ký của các
vua Giu-đa. A-bi-giam và Giê-rô-bô-am cũng
đánh giặc nhau.
8 A-bi-giam an giấc với tổ phụ mình, và người
ta chôn người tại trong thành Đa-vít. A-sa, con
trai người, kế vị người.

9 Năm thứ hai mươi, đời vua Giê-rô-bô-am là
vua Y-sơ-ra-ên, thì A-sa lên ngôi làm vua Giu-đa.
10 Người cai trị bốn mươi mốt năm tại Giê-ru-
sa-lem. Bà nội người tên là Ma-a-ca, con gái của
A-bi-sa-lôm.
11 A-sa làm điều thiện trước mặt Đức Giê-hô-
va, y như Đa-vít, tổ phụ người, đã làm.
12 Người đuổi bợm vĩ gian khỏi xứ, và dẹp hết
thảy hình tượng mà tổ phụ người đã làm.
13 Lại, người cũng cất chức thái hậu khỏi Ma-
a-ca, bà nội mình, bởi vì bà có dựng tượng Aùt-
tạt-tê. A-sa đánh hạ hình tượng của bà, đốt tại
trong trũng Xết-rôn.
14 Song người không trừ bỏ các nơi cao; dầu
vậy, đối với Đức Giê-hô-va, lòng A-sa là trọn lành
cả đời mình.
15 Người đem để lại trong đền Đức Giê-hô-va
những vật thánh của cha người, và những vật
mà chính mình người đã biệt riêng ra thánh,
hoặc vàng, bạc, hay là các khí dụng.
16 A-sa, vua Giu-đa, và Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên,
đánh giặc nhau trọn đời mình.
17 Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên, đi lên đánh Giu-đa,
xây đồn lũy Ra-ma, để làm cho dân sự của A-sa,
vua Giu-đa, không ra vào nơi A-sa, vua Giu-đa
được.
18 Khi ấy, A-sa bèn lấy hết những bạc và vàng
còn lại trong kho của đền Đức Giê-hô-va và trong
kho nơi cung của vua, giao cho đầy tớ mình;
đoạn sai họ đến Bên-Ha-đát, con trai Táp-ri-
môn, cháu Hê-xi-ôn, vua Sy-ri, ở Đa-mách, và
nói rằng:

19 Chúng ta hãy lập giao ước với nhau, y như
cha của ông và cha ta đã làm. Kìa, ta sai đem
lễ vật bằng bạc và vàng; hãy đi phá lời giao ước
của ông với Ba-ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên, để hắn dan
xa ta.
20 Bên-Ha-đát nghe lời vua A-sa; bèn sai các
quan tướng mình hãm đánh những thành của Y-
sơ-ra-ên, chiếm lấy Y-giôn, Đan, A-bên-Bết-Ma-
ca, và cả xứ Ki-nê-rốt với xứ Nép-ta-li.
21 Ba-ê-sa hay được điều đó, liền thôi xây đắp
đồn Ra-ma, mà rút về ở tại Tiệt-sa.
22 Vua A-sa bèn nhóm hết thảy người Giu-đa,
không trừ một ai; chúng đem đi những đá và
gỗ mà Ba-ê-sa đã dùng xây đắp đồn Ra-ma. Vua
A-sa dùng đồ ấy đặng xây cất Ghê-ba trong xứ
Bên-gia-min, và Mích-ba.
23 Các công việc khác của A-sa, quyền thế của
người, mọi việc người làm, và các thành người
xây cất, đều đã chép trong sử ký của các vua
Giu-đa. Khi người đã già rồi, thì đau chân.
24 A-sa an giấc cùng tổ phụ người, và được
chôn với họ trong thành Đa-vít, tổ tiên người.
Giô-sa-phát, con trai người, kế vị người.
25 Năm thứ hai đời A-sa, vua Giu-đa, Na-đáp,
con trai Giê-rô-bô-am, lên ngôi làm vua Y-sơ-ra-
ên, và trị vì trên Y-sơ-ra-ên hai năm.
26 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
đi theo đường của tổ phụ mình, phạm tội mà Giê-
rô-bô-am đã phạm và khiến cho Y-sơ-ra-ên can
phạm nữa.
27 Ba-ê-sa, con trai A-hi-gia, về nhà Y-sa-ca, làm
phản người; trong lúc Na-đáp và cả Y-sơ-ra-ên

vây Ghi-bê-thôn, vốn thuộc về dân Phi-li-tin, thì
Ba-ê-sa giết người tại đó.
28 Aáy là nhằm năm thứ ba đời A-sa, vua Giu-
đa, mà Ba-ê-sa giết Na-đáp và trị vì thế cho
người.
29 Vừa khi người lên ngôi làm vua, thì giết hết
thảy người thuộc về nhà Giê-rô-bô-am, không để
sót một ai, đến đỗi đã diệt hết trong nhà Giê-rô-
bô-am, theo như lời Đức Giê-hô-va đã cậy miệng
A-hi-gia, kẻ tôi tớ Ngài ở Si-lô, mà phán ra;
30 ấy vì cớ tội lỗi của Giê-rô-bô-am đã phạm
làm cho Y-sơ-ra-ên cũng phạm tội, và chọc giận
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
31 Các công sự khác của Na-đáp, mọi việc
người làm, đều đã chép trong sử ký của các vua
Y-sơ-ra-ên.
32 Vả, A-sa, vua Giu-đa, và Ba-ê-sa, vua Y-sơ-
ra-ên, đánh giặc nhau trọn đời mình.
33 Năm thứ ba đời A-sa, vua Giu-đa, thì Ba-ê-
sa, con trai A-hi-gia, lên làm vua cả Y-sơ-ra-ên;
người ở tại Tiệt-sa, và cai trị hai mươi bốn năm.
34 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va,
đi theo đường của Giê-rô-bô-am, và tội lỗi mà
Giê-rô-bô-am đã phạm làm cho Y-sơ-ra-ên cũng
phạm tội.

16

1 Bấy giờ, lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-
hu, con trai của Ha-na-ni, nghịch cùng Ba-ê-sa,
mà rằng:
2 Ta đã cất ngươi lên khỏi bụi đất và lập ngươi
làm vua chúa dân Y-sơ-ra-ên ta; song ngươi đã đi

theo đường của Giê-rô-bô-am, xui cho dân Y-sơ-
ra-ên ta phạm tội, và vì tội chúng nó, chọc giận
ta.
3 Nhân vì cớ ấy, ta sẽ quét sạch Ba-ê-sa và nhà
nó, làm cho nhà nó giống như nhà Giê-rô-bô-am,
con trai của Nê-bát vậy.
4 Phàm kẻ nào thuộc về Ba-ê-sa chết tại trong
thành sẽ bị chó ăn, phàm kẻ nào chết ngoài đồng
sẽ bị chim trời rỉa ăn.
5 Các công việc khác của Ba-ê-sa, những việc
người làm, và quyền thế người, đều đã chép
trong sách sử ký của các vua Y-sơ-ra-ên.
6 Ba-ê-sa an giấc cùng các tổ phụ người, và
được chôn tại Tiệt-sa, Ê-la, con trai người, kế vị
người.
7 Lời của Đức Giê-hô-va lại cậy tiên tri Giê-hu,
con trai Ha-na-ni, mà phán nghịch cùng Ba-ê-sa
và nhà người, chẳng những vì cớ các tội ác của
người đã làm trước mặt Đức Giê-hô-va, lấy công
việc của tay mình mà chọc cho Ngài giận, và vì
làm giống như nhà của Giê-rô-bô-am, mà lại bởi
vì người đã hủy diệt nhà ấy.
8 Năm thứ hai mươi sáu đời A-sa, vua Giu-đa,
thì Ê-la, con trai Ba-ê-sa, lên làm vua Y-sơ-ra-ên.
Người ở tại Tiệt-sa, và cai trị hai năm.
9 Xim-ri, kẻ tôi tớ Ê-la, làm tướng coi phân nửa
xe binh, làm phản người. Ê-la, ở Tiệt-sa uống
say sưa trong nhà Aït-sa, là quan cai đền người
tại thành ấy.
10 Xim-ri bèn vào giết người, nhằm năm hai
mươi bảy đời A-sa, vua Giu-đa, và cai trị thay

cho người.
11 Xảy khi Xim-ri vừa lên ngôi làm vua, thì
người giết hết thảy nhà Ba-ê-sa, chẳng để lại một
nam đinh nào hết, hoặc bà con hay là bằng hữu
người cũng vậy.
12 Vì các tội lỗi mà Ba-ê-sa và Ê-la con trai
người đã phạm, tức là tội đã gây cho Y-sơ-ra-
ên can phạm, và vì các sự hư không của chúng
nó chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên,
13 nên Xim-ri diệt hết cả nhà Ba-ê-sa, y như lời
Đức Giê-hô-va đã cậy miệng Giê-hu là đấng tiên
tri, mà phán ra cho Ba-ê-sa.
14 Các công việc khác của Ê-la, và mọi việc
người làm, đều đã chép trong sử ký của các vua
Y-sơ-ra-ên.
15 Năm thứ hai mươi bảy đời A-sa, vua Giu-đa,
thì Xim-ri lên ngôi làm vua bảy ngày tại Tiệt-sa.
Bấy giờ, quân lính Y-sơ-ra-ên đang vây Ghi-bê-
thôn, là thành vốn thuộc về dân Phi-li-tin.
16 Khi đạo binh hay tin này rằng: Xim-ri đã
phản nghịch và giết vua, thì cũng một ngày đó,
trong dinh, cả Y-sơ-ra-ên đều lập Oâm-ri, là quan
tổng binh, làm vua trên Y-sơ-ra-ên.
17 Oâm-ri và cả Y-sơ-ra-ên bèn từ Ghi-bê-thôn
đi lên vây Tiệt-sa.
18 Xảy khi Xim-ri thấy thành đã bị hãm, thì đi
vào đồn lũy của cung vua mà đốt chính mình
luôn với cung vua, rồi chết
19 vì những tội lỗi người đã phạm, làm điều ác
trước mặt Đức Giê-hô-va, bắt chước theo đường

của Giê-rô-bô-am, và phạm tội Giê-rô-bô-am đã
phạm, tức tội đã gây cho Y-sơ-ra-ên can phạm.
20 Các chuyện khác của Xim-ri, sự người làm
phản, đều đã chép trong sử ký của các vua Y-sơ-
ra-ên.
21 Bấy giờ, dân Y-sơ-ra-ên chia làm hai phe:
phe này theo Típ-ni, con trai Ghi-nát, và muốn
lập người làm vua; phe kia theo Oâm-ri.
22 Nhưng phe theo Oâm-ri thắng hơn phe theo
Típ-ni, con trai Ghi-nát. Vậy, Típ-ni chết và Oâm-
ri cai trị.
23 Năm thứ ba mươi mốt đời A-sa, vua Giu-đa,
thì Oâm-ri lên ngôi làm vua Y-sơ-ra-ên, và cai trị
mười hai năm. Người trị vì sáu năm tại Tiệt-sa.
24 Đoạn, người mua hòn núi Sa-ma-ri của Sê-
me, giá là hai ta lâng bạc. Trên núi ấy, người
cất một cái thành lấy tên Sê-me, là tên chủ núi
Sa-ma-ri mà đặt tên cho thành.
25 Oâm-ri làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-
va, ăn ở tệ hơn các người tiên bối người.
26 Trong mọi sự, người bắt chước theo đường
Giê-rô-bô-am, con trai của Nê-bát, phạm tội mà
Giê-rô-bô-am đã phạm, tức tội đã gây cho dân
Y-sơ-ra-ên can phạm, và lấy những sự hư không
mình mà chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên.
27 Các chuyện khác của Oâm-ri, những công
việc người làm, và quyền thế người, đều đã ghi
trong sử ký của các vua Y-sơ-ra-ên.
28 Oâm-ri an giấc với tổ phụ mình, và được
chôn tại Sa-ma-ri. A-háp, con trai người, kế vị
người.

29 Năm thứ ba mươi tám đời A-sa, vua Giu-đa,
thì A-háp, con trai Oâm-ri, lên ngôi làm vua Y-
sơ-ra-ên; người ở Sa-ma-ri, cai trị trên Y-sơ-ra-ên
hai mươi hai năm.
30 A-háp, con trai Oâm-ri, làm điều ác trước
mặt Đức Giê-hô-va hơn hết thảy các người tiên
bối mình.
31 Vả, người lấy sự bắt chước theo tội lỗi của
Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, làm nhỏ mọn, nên
người đi lấy Giê-sa-bên, con gái Eát-ba-anh, vua
dân Si-đôn, mà làm vợ; người cũng đi hầu việc
Ba-anh và thờ lạy nó.
32 Người lập một bàn thờ cho Ba-anh tại trong
miễu của Ba-anh mà người đã cất tại Sa-ma-ri.
33 A-háp cũng dựng lên một hình tượng Aùt-
tạt-tê. Vậy, A-háp làm nhiều điều ác, chọc giận
Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên hơn các
vua Y-sơ-ra-ên trước mình.
34 Trong đời A-háp, Hi-ên ở Bê-tên, xây lại
thành Giê-ri-cô. Khi người đặt cái nền thì mất
A-bi-ram, con trưởng nam mình, lúc dựng các
cửa thì mất Sê-gúp, con út mình, theo như lời
của Đức Giê-hô-va đã cậy Giô-suê, con trai của
Nun, mà phán ra.

17

1 Ê-li ở Thi-sê-be, là một người trong bọn đã
sang ngụ Ga-la-át, nói với A-háp rằng: Ta đứng
trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-
ên hằng sống mà thề rằng: Mấy năm về sau đây,
nếu ta chẳng nói, chắc sẽ không có sương, cũng
không có mưa.

2 Đoạn có lời của Đức Giê-hô-va phán dạy
người rằng:
3 Hãy đi khỏi đây, qua phía đông, và ẩn ngươi
bên khe Kê-rít, đối ngang Giô-đanh.
4 Ngươi sẽ uống nước của khe, và ta đã truyền
cho chim quạ nuôi ngươi tại đó.
5 Vậy, Ê-li đi, vâng theo lời của Đức Giê-hô-va,
và đến ở nơi mé khe Kê-rít đối ngang Giô-đanh.
6 Buổi mai và buổi chiều chim quạ đem bánh
và thịt cho người; và người uống nước khe.
7 Nhưng trong ít lâu, thì khe bị khô, vì trong
xứ không có mưa.
8 Bấy giờ, có lời của Đức Giê-hô-va phán dạy
Ê-li rằng:
9 Hãy chổi dậy, đi đến Sa-rép-ta, thành thuộc
về Si-đôn, và ở tại đó; kìa, ta đã truyền cho một
người góa bụa ở thành ấy lo nuôi ngươi.
10 Vậy, người đứng dậy đi đến Sa-rép-ta. Khi
đến cửa thành, người thấy một người đàn bà góa
lượm củi, bèn kêu mà nói rằng: Ta xin ngươi
hãy đi múc một chút nước trong bình để cho ta
uống.
11 Nàng bèn đi múc nước. Nhưng người kêu
lại và nói với nàng rằng: Cũng hãy đem trong
tay ngươi cho ta một miếng bánh nữa.
12 Nàng đáp: Tôi chỉ mạng sống của Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của ông mà thề, tôi không có
bánh, chỉ có một nắm bột trong vò và một chút
dầu trong bình; này tôi lượm hai khúc củi, đoạn
về nấu dọn cho tôi và con trai tôi; khi ăn rồi,
chúng tôi sẽ chết.

13 Nhưng Ê-li tiếp rằng: Chớ sợ chi, hãy trở về,
làm y như ngươi đã nói; song trước hãy dùng bột
ấy làm cho ta một cái bánh nhỏ, rồi đem ra cho
ta; kế sau ngươi sẽ làm cho ngươi và cho con trai
ngươi.
14 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên
phán như vậy: Bột sẽ không hết trong vò, và
dầu sẽ không thiếu trong bình, cho đến ngày
Đức Giê-hô-va giáng mưa xuống đất.
15 Vậy, nàng đi và làm theo điều Ê-li nói. Nàng
và nhà nàng, luôn với Ê-li ăn trong lâu ngày.
16 Bột chẳng hết trong vò, dầu không thiếu
trong bình, y như lời Đức Giê-hô-va đã cậy
miệng Ê-li mà phán ra.
17 Sau một ít lâu, con trai của người đàn bà,
tức là chủ nhà, bị đau; bịnh rất nặng đến đỗi
trong mình nó chẳng còn hơi thở.
18 Người đàn bà bèn nói với Ê-li rằng: Hỡi
người của Đức Chúa Trời, tôi với ông có việc chi
chăng? Có phải ông đến nhà tôi đặng nhắc lại
những tội lỗi tôi và giết con tôi chăng?
19 Người đáp với nàng rằng: hãy giao con nàng
cho ta. Người bồng nó khỏi tay mẹ nó, đem
lên phòng cao, chỗ người ở, và để nó nằm trên
giường mình.
20 Đoạn, người kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va
mà rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ôi! cớ
sao Ngài giáng tai họa trên người đàn bà góa
này, nhà nàng là nơi tôi trú ngụ, mà giết con trai
người đi?
21 Người nằm ấp trên mình con trẻ ba lần, lại

kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va nữa mà rằng: Oâi
Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi! xin Chúa khiến linh
hồn của đứa trẻ này trở lại trong mình nó.
22 Đức Giê-hô-va nhậm lời của Ê-li; linh hồn
của đứa trẻ trở lại trong mình nó, và nó sống
lại.
23 Ê-li bồng đứa trẻ, đi xuống lầu, vào trong
nhà dưới, giao cho mẹ nó mà nói rằng: Hãy xem,
con nàng sống.
24 Nàng bèn nói cùng Ê-li rằng: Bây giờ tôi
nhìn biết ông là một người của Đức Chúa Trời,
và lời phán của Đức Giê-hô-va ở trong miệng ông
là thật.

18

1 Cách lâu ngày, trong năm thứ ba có lời của
Đức Giê-hô-va phán dạy Ê-li rằng: Hãy đi, ra mắt
A-háp: ta sẽ khiến mưa sa xuống đất.
2 Vậy, Ê-li đi ra mắt A-háp. Vả, tại Sa-ma-ri có
cơn đói kém quá đỗi.
3 A-háp sai gọi Aùp-đia, là quan gia tể mình.
(Aùp-đia rất kính sợ Đức Giê-hô-va.
4 Xảy ra khi Giê-sa-bên diệt hết các đấng tiên
tri của Đức Giê-hô-va, thì Aùp-đia có đem một
trăm đấng tiên tri đi giấu trong hai hang đá, mỗi
hang năm mươi người, dùng bánh và nước mà
nuôi họ.)
5 A-háp nói với Aùp-đia rằng: Hãy đi khắp xứ,
xem hết thảy các suối và khe, có lẽ chúng ta sẽ
tìm được cỏ, và cứu cho ngựa và la còn sống,
không phải diệt hết các súc vật ta chăng?

6 Vậy, hai người chia xứ đặng đi tuần. A-háp
đi một mình con đường này, và Aùp-đia đi một
mình con đường kia.
7 Aùp-đia đang đi đường, thì gặp Ê-li ra đón
mình. Aùp-đia nhìn biết người, sấp mình xuống
đất, mà thưa rằng: Hỡi Ê-li chúa tôi! có phải
ông chăng?
8 Người đáp: ã phải ta. Ngươi hãy đi nói với
chủ ngươi rằng: Ê-li ở đây.
9 Aùp-đia tiếp rằng: Tôi có phạm tội gì, mà ông
muốn phó kẻ tôi tớ ông vào tay A-háp, hầu cho
người giết tôi đi?
10 Tôi chỉ Giê-hô-va Đức Chúa Trời hằng sống
của ông mà thề, chẳng dân nào nước nào mà
chủ tôi không sai đến tìm ông và khi người ta
đáp rằng: Ê-li không có đây, thì người bắt nước
bắt dân ấy thề rằng không ai gặp ông.
11 Mà bây giờ, ông lại nói với tôi tớ rằng: Hãy
đi nói với chủ ngươi: Ê-li ở đây.
12 Rồi khi tôi lìa khỏi ông, sẽ có thần của Đức
Giê-hô-va đem ông đi nơi nào tôi chẳng biết; vậy,
khi tôi đi thuật lại cùng A-háp, mà người không
thấy ông, ắt sẽ giết tôi đi. Vả, kẻ tôi tớ ông kính
sợ Đức Giê-hô-va từ khi thơ ấu.
13 Khi Giê-sa-bên giết các tiên tri của Đức
Giê-hô-va, thì tôi có giấu một trăm tiên tri của
Đức Giê-hô-va trong hai hang đá, mỗi hang năm
mươi người, dùng bánh và nước mà nuôi họ;
người ta há không có thuật điều đó cho chúa tôi
hay sao?
14 Và bây giờ, ông biểu tôi: Hãy đi nói với chủ

ngươi rằng: Ê-li ở đây. Người ắt sẽ giết tôi đi.
15 Ê-li đáp rằng: Ta chỉ sanh mạng Đức Giê-hô-
va vạn quân, là Đấng ta phục sự, mà thề rằng:
Chính ngày nay ta sẽ ra mắt A-háp.
16 Vậy, Aùp-đia đi đón A-háp, và thuật lại cho
người. A-háp bèn đi đón Ê-li.
17 Vừa khi A-háp thấy Ê-li, thì nói rằng: Có
phải ngươi, là kẻ làm rối loạn Y-sơ-ra-ên chăng?
18 Ê-li đáp rằng: Chẳng phải tôi làm rối loạn
Y-sơ-ra-ên đâu; bèn là vua và nhà cha vua, bởi
vì vua đã bỏ điều răn của Đức Giê-hô-va, và đã
tin theo thần Ba-anh.
19 Vậy bây giờ vua hãy sai người đi nhóm cả
Y-sơ-ra-ên, với bốn trăm năm mươi tiên tri của
Ba-anh, và bốn trăm tiên tri của Aùt-tạt-tê, ăn
tại bàn Giê-sa-bên, khiến họ đến cùng tôi trên
núi Cạt-mên.
20 Vậy, A-háp sai người đi nhóm cả dân Y-sơ-
ra-ên và những tiên tri đến núi Cạt-mên.
21 Đoạn Ê-li đến trước mặt dân sự mà nói rằng:
Các ngươi đi giẹo hai bên cho đến chừng nào?
Nếu Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, khá theo Ngài;
nếu Ba-anh là Đức Chúa Trời, hãy theo hắn.
Song dân sự không đáp một lời.
22 Bấy giờ, Ê-li nói với dân sự rằng: Trong vòng
những tiên tri của Đức Giê-hô-va, chỉ một mình
ta còn lại; còn các tiên tri Ba-anh số là bốn trăm
năm mươi người.
23 Vậy, hãy cho chúng ta hai con bò đực; họ
phải chọn một con cho mình, sả ra từ miếng,
sắp để trên củi, nhưng chớ châm lửa. Còn ta, ta

sẽ làm con bò kia, để nó trên củi, nhưng không
châm lửa.
24 Đoạn, hãy kêu cầu danh của thần các ngươi,
còn ta, ta sẽ kêu cầu danh của Đức Giê-hô-va.
Thần đáp lời bằng lửa, ấy quả là Đức Chúa Trời.
Cả dân sự đều đáp rằng: Lời nói rất phải.
25 Ê-li bèn nói với những tiên tri Ba-anh rằng:
hãy chọn một con bò đực, làm nó trước đi, vì các
ngươi đông; rồi hãy cầu khẩn danh của thần các
ngươi; nhưng chớ châm lửa.
26 Vậy, chúng bắt con bò mà người ta đã ban
cho mà làm nó; rồi từ sớm mai đến trưa, chúng
cầu khẩn danh của Ba-anh, và rằng: Hỡi Ba-anh!
xin đáp lời chúng tôi. Nhưng chẳng có tiếng gì,
cũng chẳng ai đáp lời; chúng đều nhảy chung
quanh bàn thờ mình đã dựng lên.
27 Khi đã đến trưa, Ê-li nhạo chúng mà rằng:
Khá la lớn lên đi, vì người là thần; hoặc người
đang suy gẫm, hoặc ở đâu xa, hoặc đang đi
đường; hay là có lẽ người ngủ, và sẽ thức dậy.
28 Vậy, chúng kêu lớn tiếng; và theo thói lệ họ,
lấy gươm giáo gạch vào mình cho đến chừng
máu chảy ra.
29 Khi quá trưa rồi, họ cứ nói tiên tri như vậy
cho đến giờ dâng của lễ chay ban chiều; nhưng
vẫn không có tiếng gì, chẳng ai đáp lời, cũng
không cố ý đến.
30 Bấy giờ, Ê-li nói với cả dân sự rằng: Hãy
đến gần ta. Dân sự bèn đến gần người. Đoạn,
Ê-li sửa lại cái bàn thờ của Đức Giê-hô-va bị phá
hủy.

31 Người lấy mười hai hòn đá, theo số mười hai
chi phái của các con trai Gia-cốp, là người mà lời
của Đức Giê-hô-va đã phán cho rằng: Y-sơ-ra-ên
sẽ là tên ngươi.
32 Người dùng mười hai hòn đá ấy mà dựng
lên một cái bàn thờ nhân danh Đức Giê-hô-va;
chung quanh bàn thờ, người đào một cái mương
đựng được hai đấu hột giống;
33 rồi chất củi, sả bò tơ ra từ miếng, và sắp nó
lên trên củi. Kế người nói:
34 Hãy múc đầy bốn bình nước, và đem đổ trên
của lễ thiêu và củi. Người lại nói: Hãy làm lần
thứ nhì; thì người ta làm lần thứ nhì. Người tiếp:
Hãy làm lần thứ ba, và họ làm lần thứ ba,
35 cho đến đỗi nước chảy chung quanh bàn
thờ, và đầy cái mương nữa.
36 Đến giờ dâng của lễ chay ban chiều, tiên
tri Ê-li đến gần và nguyện rằng: Lạy Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, của Y-sác, và
của Y-sơ-ra-ên, ngày nay xin hãy tỏ cho người ta
biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-
ên, rằng tôi là kẻ tôi tớ Ngài, và tôi vâng lời Ngài
mà làm mọi sự này.
37 Đức Giê-hô-va ôi! Xin nhậm lời tôi, xin đáp
lời tôi, hầu cho dân sự này nhìn biết rằng Giê-
hô-va là Đức Chúa Trời, và Ngài khiến cho lòng
họ trở lại.
38 Lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống,
thiêu đốt của lễ thiêu, củi, đá, bụi, và rút nước
trong mương.
39 Thấy vậy, cả dân sự sấp mình xuống đất, và

la rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Giê-hô-va
là Đức Chúa Trời!
40 Ê-li nói với chúng rằng: Hãy bắt các tiên tri
của Ba-anh, chớ cho thoát một người nào. Chúng
bèn bắt họ, Ê-li đem họ xuống dưới khe Ki-sôn,
và giết họ tại đó.
41 Đoạn, Ê-li nói cùng A-háp rằng: Hãy đi lên,
ăn và uống, vì tôi đã nghe tiếng mưa lớn.
42 Vậy, A-háp trở lên đặng ăn uống. Nhưng Ê-
li leo lên chót núi Cạt-mên, cúi xuống đất và úp
mặt mình giữa hai đầu gối.
43 Đoạn, người nói với kẻ tôi tớ mình rằng: Xin
hãy đi lên, ngó về phía biển. Kẻ tôi tớ đi lên xem,
nhưng nói rằng: Không có chi hết. Ê-li lại nói:
Hãy trở lên bảy lần.
44 Lần thứ bảy, kẻ tôi tớ đáp rằng: Tôi thấy ở
phía biển lên một cụm mây nhỏ như lòng bàn
tay, Ê-li bèn tiếp: Hãy đi nói với A-háp rằng:
Hãy thắng xe và đi xuống, kẻo mưa cầm vua lại
chăng.
45 Trong một lúc, trời bị mây che đen, gió nổi
dậy, và có cơn mưa rất lớn. A-háp bèn lên xe
mình, đi đến Gít-rê-ên.
46 Tay Đức Giê-hô-va giáng trên Ê-li; người thắt
lưng, chạy trước A-háp cho đến khi tới Gít-rê-ên.

19

1 A-háp thuật lại cho Giê-sa-bên mọi điều Ê-li
đã làm, và người đã dùng gươm giết hết thảy
tiên tri Ba-anh làm sao.

2 Giê-sa-bên sai một sứ giả đến Ê-li mà nói
rằng: Nếu ngày mai trong giờ này, ta không
xử mạng sống ngươi như mạng sống của một
người trong chúng nó, nguyện các thần đãi ta
cách nặng nề.
3 Vì vậy, Ê-li sợ hãi, đứng dậy chạy đi đặng cứu
mạng sống mình. Đến tại Bê-e-Sê-ba, thuộc về
Giu-đa, người để tôi tớ mình lại đó.
4 Còn người vào đồng vắng, đường đi ước một
ngày, đến ngồi dưới cây giếng giêng, xin chết mà
rằng: Oâi Đức Giê-hô-va! đã đủ rồi. Hãy cất lấy
mạng sống tôi, vì tôi không hơn gì các tổ phụ
tôi.
5 Đoạn, người nằm ngủ dưới cây giếng giêng.
Có một thiên sứ đụng đến người và nói rằng:
Hãy chổi dậy và ăn.
6 Người nhìn thấy nơi đầu mình một cái bánh
nhỏ nướng trên than, và một bình nước. Người
ăn uống, rồi lại nằm.
7 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đến lần thứ nhì,
đụng người và nói rằng: Hãy chổi dậy và ăn, vì
đường xa quá cho ngươi. Vậy người chổi dậy, ăn
và uống,
8 rồi nhờ sức của lương thực ấy, người đi bốn
mươi ngày và bốn mươi đêm cho đến Hô-rếp, là
núi của Đức Chúa Trời.
9 Đến nơi, người đi vào trong hang đá, ngủ
đêm ở đó. Và kìa, có lời của Đức Giê-hô-va phán
với người rằng: Hỡi Ê-li, ngươi ở đây làm chi?
10 Người thưa rằng: Tôi đã rất nóng nảy sốt
sắng vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân; vì

dân Y-sơ-ra-ên đã bội giao ước Ngài, phá hủy
các bàn thờ Ngài, dùng gươm giết những tiên
tri Ngài; chỉ một mình tôi còn lại, và họ cũng
kiếm thế cất mạng sống tôi.
11 Đức Chúa Trời phán với người rằng: Hãy
đi ra, đứng tại trên núi trước mặt Đức Giê-hô-
va. Nầy Đức Giê-hô-va đi ngang qua, có một
ngọn gió mạnh thổi dữ tợn trước mặt Ngài, xé
núi ra, và làm tan nát các hòn đá; nhưng không
có Đức Giê-hô-va trong trận gió. Sau trận gió có
cơn động đất; nhưng không có Đức Giê-hô-va
trong cơn động đất.
12 Sau cơn động đất có đám lửa; nhưng không
có Đức Giê-hô-va trong đám lửa. Sau đám lửa,
có một tiếng êm dịu nhỏ nhẹ.
13 Khi Ê-li vừa nghe tiếng đó, thì lấy áo tơi bao
phủ mặt mình, đi ra đứng tại nơi miệng hang;
này có một tiếng phán với người rằng: Hỡi Ê-li,
ngươi làm chi đây?
14 Người thưa rằng: Tôi rất nóng nảy sốt sắng
vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì dân Y-
sơ-ra-ên đã bội giao ước của Ngài, phá hủy các
bàn thờ Ngài, dùng gươm giết những tiên tri
Ngài; chỉ một mình tôi còn lại, và họ cũng tìm
cách cất mạng sống tôi.
15 Nhưng Đức Giê-hô-va đáp với người rằng:
Hãy bắt con đường đồng vắng đi đến Đa-mách.
Khi đến rồi, ngươi sẽ xức dầu cho Ha-xa-ên làm
vua Sy-ri;
16 ngươi cũng sẽ xức dầu cho Giê-hu, con trai
của Nim-si, làm vua Y-sơ-ra-ên; và ngươi sẽ xức

dầu cho Ê-li-sê, con trai Sa-phát, ở A-bên-Mê-hô-la, làm tiên tri thế cho ngươi.

17 Ai thoát khỏi gươm của Ha-xa-ên sẽ bị Giê-hu giết; ai thoát khỏi gươm của Giê-hu sẽ bị Ê-li-sê giết.

18 Nhưng ta đã để dành lại cho ta trong Y-sơ-ra-ên bảy ngàn người không có quì gối xuống trước mặt Ba-anh, và môi họ chưa hôn nó.

19 Từ đó, Ê-li đi, gặp Ê-li-sê, con trai của Sa-phát đang cày có mười hai đôi bò trước mặt mình, chính người cầm đôi thứ mười hai. Ê-li đi ngang qua người, ném áo choàng mình trên người.

20 Ê-li-sê bèn bỏ bò mình, chạy theo Ê-li mà nói rằng: Xin cho phép tôi hôn cha và mẹ tôi đã, đoạn tôi sẽ theo ông. Ê-li đáp: Hãy đi và trở lại; vì ta nào có làm gì cho ngươi đâu.

21 Ê-li-sê bèn lìa khỏi Ê-li trở về, bắt một đôi bò giết đi, và lấy cày làm củi mà nấu thịt nó, rồi cho các tôi tớ mình ăn. Đoạn, người đứng dậy, đi theo Ê-li, và hầu việc người.

20

1 Bên-Ha-đát, vua Sy-ri, hiệp hết thảy quân lính mình; có ba mươi hai vua theo người, cùng ngựa và xe. Người đi lên vây Sa-ma-ri và hãm đánh nó.

2 Người sai sứ giả đến A-háp, vua Y-sơ-ra-ên, ở trong thành, và nói với người rằng: Bên-Ha-đát nói như vầy:

3 Bạc và vàng của ngươi thuộc về ta. Các cung
phi và những con cái tốt nhất của ngươi cũng
thuộc về ta.
4 Vua Y-sơ-ra-ên đáp: Hỡi vua chúa tôi, cứ như
lời vua nói; tôi và mọi vật của tôi đều thuộc về
vua.
5 Nhưng các sứ giả trở lại cùng vua Y-sơ-ra-ên
mà nói rằng: Bên-Ha-đát nói như vầy: Hãy đưa
bạc, vàng, cung phi, và các con trai ngươi cho
ta.
6 Thế thì, ngày mai, giờ này, ta sẽ sai các đầy
tớ ta đến nhà ngươi, chúng nó sẽ lục soát nhà
ngươi và nhà của tôi tớ ngươi; phàm món gì của
ngươi lấy làm quí trọng, chúng nó sẽ lấy đem đi.
7 Vua Y-sơ-ra-ên bèn đòi hết thảy trưởng lão
trong xứ, mà nói rằng: hãy xem xét và biết rằng
người này toan mưu làm hại chúng ta; vì người
đã sai sứ đòi các cung phi, con cái, bạc, và vàng
của ta; và ta không có từ chối gì hết.
8 Các trưởng lão và cả dân sự đều tâu với vua
rằng: Đừng nghe, và chớ chịu chi hết.
9 Vậy A-háp đáp cùng sứ giả của Bên-Ha-đát
rằng: Hãy nói với vua chúa ta Mọi điều vua đòi
tôi tớ vua làm lần thứ nhất, tôi sẽ làm; nhưng
điều này tôi không thể làm được. Các sứ giả đi
thuật lại lời đó cho Bên-Ha-đát.
10 Bên-Ha-đát lại sai sứ nói rằng: Nếu bụi cát
ở Sa-ma-ri đủ lấp đầy lòng bàn tay của các chiến
sĩ theo ta, nguyện các thần giáng tai họa cho ta
nặng nề!
11 Nhưng vua Y-sơ-ra-ên đáp: Hãy nói với vua
rằng: Người mặc áo giáp chớ khoe mình như

người cổi nó ra.
12 Bên-Ha-đáp đang uống rượu với các vua
trong trại, vừa nghe được các lời này, thì nói
cùng các đầy tớ mình rằng: Hãy dàn trận đi.
Chúng bèn dàn trận đặng hãm đánh thành.
13 Vả, có một tiên tri đến gần A-háp, vua Y-
sơ-ra-ên, mà nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như
vầy: Ngươi thấy đoàn binh rất đông này chăng?
Kìa, ngày nay, ta sẽ phó nó vào tay ngươi, và
ngươi sẽ biết ta là Giê-hô-va.
14 A-háp thưa rằng: Dùng ai? Người đáp: Đức
Giê-hô-va phán như vầy: Dùng những kẻ tôi tớ
của các quan cai hàng tỉnh. Người tiếp: Ai sẽ
giao chiến? Tiên tri đáp: Chính vua.
15 A-háp soát điểm những tôi tớ của các quan
cai hàng tỉnh; có được hai trăm ba mươi hai
người. Kế sau, người soát điểm cả dân Y-sơ-ra-
ên, được bảy ngàn người.
16 Ban trưa, họ kéo đi ra; song Bên-Ha-đát
uống rượu say tại trại mình với ba mươi hai vua
giúp đỡ người.
17 Những tôi tớ của các quan cai hàng tỉnh đi
ra trước; Bên-Ha-đát sai kẻ hỏi dọ người ta báo
lại cho người rằng: Có người từ Sa-ma-ri kéo ra.
18 Người đáp: Chúng nó đến hoặc có ý cầu
hòa, hãy bắt sống lấy; hoặc có ý chiến tranh,
cũng hãy bắt sống lấy.
19 Vậy, những tôi tớ của các quan cai hàng tỉnh
kéo ra thành, và đạo quân đi theo,
20 ai nấy đánh kẻ nghịch mình. Quân Sy-ri
chạy trốn, và Y-sơ-ra-ên rượt đuổi theo, Bên-Ha-

đát, vua Sy-ri, lên ngựa thoát chạy với một vài
lính kỵ.
21 Vua Y-sơ-ra-ên bèn kéo ra đánh giết ngựa
xe, làm cho dân Sỵ-ri thua trận cả thể.
22 Bấy giờ, đấng tiên tri đến gần vua Y-sơ-ra-
ên, nói rằng: Vua hãy đi, làm cho mình mạnh
mẽ, và hãy xem xét coi chừng điều mình phải
làm, vì năm tới vua Sy-ri sẽ đến đánh vua nữa.
23 Các đầy tớ của vua Sy-ri nói với người rằng:
Thần của chúng nó là thần núi, cho nên chúng
nó mạnh hơn chúng ta; nhưng chúng ta hãy giao
chiến với chúng nó dưới đồng bằng; quả chúng
ta sẽ thắng hơn chúng nó.
24 Lại, khá làm điều này: Hãy cất các vua khỏi
chỗ làm đầu binh, lập những quan cai thế vào
cho;
25 đoạn, hãy điểm lấy một đạo quân giống như
đạo quân của vua đã mất, bằng số ngựa và xe
ấy; chúng ta sẽ giao chiến với dân Y-sơ-ra-ên tại
trong đồng bằng, quả chúng ta sẽ thắng hơn
chúng nó. Vua bèn nghe lời đầy tớ mình và làm
theo.
26 Năm tới, Bên-Ha-đát điểm soát dân Sy-ri, và
đi đến A-phéc đặng giao chiến cùng Y-sơ-ra-ên.
27 Dân Y-sơ-ra-ên cũng bị điểm soát và sắm
lương thực, đi đón chúng nó. Dân Y-sơ-ra-ên
đóng trại đối mặt dân Sy-ri giống như hai bầy
dê nhỏ; còn dân Sy-ri đầy khắp cả xứ.
28 Bấy giờ, người của Đức Chúa Trời đến gần
vua Y-sơ-ra-ên mà nói rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Bởi vì dân Sy-ri có nói rằng: Đức Giê-

hô-va là thần núi, chớ chẳng phải thần trũng,
nên ta sẽ phó đoàn binh rất đông đảo này vào
tay ngươi, và các ngươi sẽ biết ta là Giê-hô-va.
29 Hai bên đóng trại đối ngang nhau trong bảy
ngày; ngày thứ bảy, họ giao chiến nhau. Dân Y-
sơ-ra-ên đánh dân Sy-ri, trong một ngày giết họ
mười vạn lính bộ.
30 Còn sót lại chạy trốn ẩn trong thành A-phéc;
song những vách thành sập ngã, đè hai mươi
bảy ngàn người đã thoát khỏi trận. Bên-Ha-đát
cũng chạy trốn vào thành, ẩn trong một phòng
kín.
31 Các đầy tớ Bên-Ha-đát tâu cùng người rằng:
Chúng tôi có nghe rằng các vua nhà Y-sơ-ra-ên
vốn nhân từ. Vì vậy, xin cho chúng tôi thắt
bao nơi lưng, vấn dây trên đầu, rồi chúng tôi
ra hàng vua Y-sơ-ra-ên: hoặc người để cho vua
sống chăng.
32 Họ bèn thắt bao nơi lưng, vấn dây trên đầu,
rồi ra hàng vua Y-sơ-ra-ên, và tâu rằng: Bên-Ha-
đát, kẻ tôi tớ vua, cầu rằng: Xin vua để cho tôi
sống. A-háp đáp rằng: Người còn sống chăng?
Người vốn là anh ta.
33 Chúng lấy sự ấy làm một điềm lành, lật đật
nhận lời và la lên rằng: Bên-Ha-đát thật anh
vua. A-háp tiếp rằng: Hãy đi vời người đến cho
ta. Bên-Ha-đát bèn đến ra mắt A-háp; người mời
Bên-Ha-đát lên xe mình.
34 Bên-Ha-đát nói với người rằng: Tôi sẽ trao
lại cho vua các thành mà cha tôi đã chiếm lấy
của cha vua, và vua sẽ lập chợ phố cho vua tại

Đa-mách, y như cha tôi đã làm tại Sa-ma-ri. A-háp đáp: Còn ta sẽ thuận giao ước này mà để cho ngươi đi về. Vậy, A-háp lập giao ước với Bên-Ha-đát, đoạn để cho người đi.

35 Bấy giờ, có một người trong vòng các con trai tiên tri, vâng lịnh Đức Giê-hô-va, nói với bạn mình rằng: Tôi xin anh hãy đánh tôi. Nhưng bạn không chịu đánh người.

36 Người tiếp rằng: Bởi vì anh không vâng theo lời phán dặn của Đức Giê-hô-va, nên liền khi anh lìa khỏi tôi, sẽ có một con sư tử giết anh. Bạn lìa khỏi người, thì gặp một con sư tử giết người đi.

37 Tiên tri gặp một người khác, và nói rằng: Ta xin ngươi hãy đánh ta. Người ấy đánh tiên tri, và làm cho người bị thương.

38 Đoạn, tiên tri đi, đứng đợi trên đường vua, xủ khăn bịt xuống mắt mình mà giả dạng.

39 Khi vua đi ngang qua, người cất tiếng la lên, và nói với vua rằng: Tôi tớ vua ở giữa chiến trận; thì có người dẫn đến cùng tôi một kẻ phu tù, và biểu rằng: Hãy giữ người này; xảy nó thoát khỏi, thì mạng sống ngươi sẽ thường cho mạng sống nó, hay là ngươi phải thường một ta lâng bạc.

40 Song, trong khi kẻ tôi tớ vua mắc chuyện đây đó, thì tên phu tù trốn đi. Vua Y-sơ-ra-ên đáp rằng: Aáy là sự đoán xét của ngươi; chính ngươi đã định lấy.

41 Lập tức người vén khăn che mắt mình lên, vua Y-sơ-ra-ên nhìn biết là một người trong vòng các tiên tri.

42 Tiên tri bèn nói rằng: Đức Giê-hô-va phán

như vầy: Bởi vì ngươi để thoát khỏi tay ngươi
kẻ ta đã định đáng tận diệt, vậy nên, mạng sống
ngươi sẽ thế cho mạng sống nó, và dân sự ngươi
thế cho dân sự nó.
43 Vua Y-sơ-ra-ên bèn trở về cung điện mình
tại Sa-ma-ri, lấy làm buồn rầu và giận dữ.

21

1 Sau các việc ấy, xảy có chuyện này: Na-bốt,
người Gít-rê-ên, có một vườn nho tại trong đồng
bằng Gít-rê-ên, giáp đền của A-háp, vua Sa-ma-
ri.
2 A-háp nói cùng Na-bốt rằng: Hãy nhường
vườn nho của ngươi cho ta, để ta dùng làm vườn
rau; vì nó ở gần bên đền ta. Ta sẽ đổi cho ngươi
một vườn nho tốt hơn; hay là, nếu ngươi thích,
ta sẽ cho ngươi bằng bạc.
3 Nhưng Na-bốt thưa lại với A-háp rằng:
Nguyện Đức Giê-hô-va giữ lấy tôi, chớ để tôi
nhường cho vua cơ nghiệp của tổ phụ tôi!
4 A-háp vào đền mình, buồn và giận, bởi có lời
Na-bốt, người Gít-rê-ên đã nói; vì người đã nói
rằng: Tôi không nhường cho vua cơ nghiệp của
tổ tiên tôi. A-háp nằm trên giường, xây mặt đi,
không chịu ăn.
5 Hoàng hậu Giê-sa-bên đến gần người mà nói
rằng: Bởi sao vua có lòng buồn rầu và không
chịu ăn?
6 Người đáp: Vì ta có nói chuyện với Na-bốt,
người Gít-rê-ên rằng: Hãy nhường vườn nho
ngươi cho ta mà lấy tiền, hay là nếu ngươi thích,

ta sẽ đổi cho ngươi một vườn nho khác; song
người đáp lại rằng: Tôi không nhường cho vua
vườn nho của tôi.
7 Hoàng hậu Giê-sa-bên bèn nói rằng: Có phải
ông hành quyền vua trên Y-sơ-ra-ên chăng? Hãy
chổi dậy, ăn đi và vui lòng. Tôi sẽ ban cho ông
vườn nho của Na-bốt, người Gít-rê-ên.
8 Giê-sa-bên viết thơ nhân danh A-háp, đóng
ấn vua, gởi cho các trưởng lão và kẻ cả ở trong
thành Na-bốt và ở cùng người.
9 Trong thơ nói như vầy: Hãy truyền rao lễ
kiêng ăn, rồi đặt Na-bốt ở đầu dân sự;
10 đoạn, hãy để trước mặt người hai kẻ gian
phạm làm chứng cho người, mà rằng: Ngươi có
rủa sả Đức Chúa Trời và vua. Kế, hãy dẫn người
ra khỏi thành, ném đá cho chết đi.
11 Những người của thành Na-bốt, tức những
trưởng lão, và kẻ cả ở đó, đều làm theo lời Giê-
sa-bên truyền dặn trong thơ mà người đã gởi
cho.
12 Họ rao truyền lễ kiêng ăn và đặt Na-bốt ở
đầu dân sự.
13 Bấy giờ, hai tên gian phạm đến ngồi trước
mặt Na-bốt, và cáo gian người tại trước mặt dân
sự, mà rằng: Na-bốt có rủa sả Đức Chúa Trời và
vua. Đoạn, họ dẫn người ra khỏi thành, ném đá
người chết.
14 Họ bèn sai đến nói với Giê-sa-bên rằng: Na-
bốt đã bị ném đá và chết rồi.
15 Khi Giê-sa-bên hay rằng Na-bốt đã bị ném đá
và chết rồi, bèn nói cùng A-háp rằng: Hãy chổi

dậy, nhận lấy vườn nho mà Na-bốt, người Gít-rê-ên, đã từ chối không chịu nhường cho ông để lấy bạc; vì Na-bốt không còn sống nữa: đã chết rồi.

16 Nghe tin Na-bốt đã chết, A-háp liền đứng dậy đi xuống vườn nho của Na-bốt, người Gít-rê-ên, đặng lấy làm của mình.

17 Bấy giờ, có lời của Đức Giê-hô-va phán dạy Ê-li, người Thi-sê-be, mà rằng:

18 Hãy đứng dậy đi xuống đón A-háp, vua Y-sơ-ra-ên, ở tại Sa-ma-ri. Kìa, người ở trong vườn nho của Na-bốt, đặng lấy làm của mình.

19 Ngươi sẽ nói với người rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ngươi há đã giết người, và bây giờ lại chiếm lấy cơ nghiệp nó sao? Ngươi phải tiếp rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: ỳ tại chỗ mà chó đã liếm huyết của Na-bốt, thì chó cũng sẽ liếm chính huyết của ngươi.

20 A-háp bèn nói cùng Ê-li rằng: ù kẻ thù nghịch, ngươi có gặp ta à? Ê-li đáp: Phải, tôi có gặp vua, bởi vì vua đã bán mình đặng làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va.

21 Vậy thì ta sẽ giáng họa trên ngươi. Ta sẽ quét sạch ngươi, trừ diệt các nam đinh của nhà A-háp, bất k” kẻ nô lệ hay là người tự do trong Y-sơ-ra-ên;

22 vì ngươi chọc giận ta, xui cho Y-sơ-ra-ên phạm tội, nên ta sẽ làm cho nhà ngươi giống như nhà của Giê-rô-bô-am, con trai Nê-bát, và giống như nhà Ba-ê-sa, con trai A-hi-gia.

23 Đức Giê-hô-va cũng phán về Giê-sa-bên, mà

rằng: Chó sẽ ăn thịt Giê-sa-bên tại thành lũy Gít-
rê-ên.
24 Phàm người thuộc về nhà A-háp, kẻ nào chết
tại trong thành sẽ bị chó ăn; còn kẻ nào chết
trong đồng sẽ bị chim trời rỉa ăn.
25 Quả thật, chẳng có ai giống như A-háp,
buông mình làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-
va, vì bị hoàng hậu Giê-sa-bên xui giục người.
26 Người làm điều gớm ghiếc quá độ, mà theo
hình tượng, y như dân A-mô-rít làm, là dân Đức
Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt dân Y-sơ-ra-ên.
27 A-háp nghe lời của Ê-li nói, bèn xé quần áo
mình; lấy bao mặc cho mình và nhịn đói; nằm
vấn bao và ở khiêm nhượng.
28 Bấy giờ, có lời của Đức Giê-hô-va phán dạy
Ê-li, người Thi-sê-be, mà rằng:
29 Ngươi có thấy thế nào A-háp hạ mình xuống
trước mặt ta chăng? Bởi vì người hạ mình xuống
trước mặt ta, ta không giáng họa trong đời nó;
nhưng trong đời con trai nó ta sẽ giáng họa trên
nhà nó.

22

1 Trong ba năm Sy-ri và Y-sơ-ra-ên không có
giặc.
2 Năm thứ ba, Giô-sa-phát, vua Giu-đa, đi đến
cùng vua Y-sơ-ra-ên.
3 Vua Y-sơ-ra-ên nói với tôi tớ mình rằng: Các
ngươi há chẳng biết rằng Ra-mốt trong Ga-la-át
thuộc về chúng ta sao? Chúng ta lại làm thinh
chẳng rứt nó khỏi tay vua Sy-ri sao!

4 Đoạn, người nói với Giô-sa-phát rằng: Vua
muốn đến cùng ta đặng đánh lấy Ra-mốt trong
Ga-la-át chăng? Giô-sa-phát đáp với vua Y-sơ-
ra-ên rằng: Tôi như ông; dân sự tôi như dân sự
ông; và ngựa tôi như ngựa của ông.
5 Song Giô-sa-phát nói với vua Y-sơ-ra-ên rằng:
Tôi xin ông phải cầu vấn Đức Giê-hô-va trước đã.
6 Vậy, vua Y-sơ-ra-ên nhóm các tiên tri lại, số
bốn trăm người, mà hỏi rằng: Ta có nên đi đánh
Ra-mốt tại Ga-la-át, hay là chẳng nên đi? Chúng
đáp rằng: Hãy đi lên; Chúa sẽ phó nó vào tay
vua.
7 Nhưng Giô-sa-phát tiếp rằng: ỳ đây còn có
đấng tiên tri nào khác của Đức Giê-hô-va để
chúng ta cầu vấn người ấy chăng?
8 Vua Y-sơ-ra-ên đáp với Giô-sa-phát rằng:
Còn có một người, tên là Mi-chê, con trai của
Giêm-la; nhờ người ấy ta có thể cầu vấn Đức Giê-
hô-va; nhưng tôi ghét người, vì người chẳng nói
tiên tri lành về tôi, bèn là dữ đó thôi. Giô-sa-phát
nói rằng: Xin vua chớ nói như vậy.
9 Vua Y-sơ-ra-ên bèn đòi một hoạn quan mà
bảo rằng: Hãy lập tức mời Mi-chê, con trai Giêm-
la, đến.
10 Vả, vua Y-sơ-ra-ên và Giô-sa-phát, vua Giu-
đa, mỗi người đều mặc đồ triều phục, đang ngồi
trên một cái ngai tại trong sân đạp lúa, nơi cửa
thành Sa-ma-ri; và hết thảy tiên tri nói tiên tri
trước mặt hai vua.
11 Sê-đê-kia, con trai Kê-na-na, làm lấy những
sừng bằng sắt, và nói rằng: Đức giê-hô-va phán

như vầy: Với các sừng này, ngươi sẽ báng dân
Sy-ri cho đến khi diệt hết chúng nó.
12 Và hết thảy tiên tri đều nói một cách, mà
rằng: Hãy đi lên Ra-mốt trong Ga-la-át; vua sẽ
được thắng, vì Đức Giê-hô-va sẽ phó thành ấy
vào tay vua.
13 Vả, sứ giả đã đi mời Mi-chê, nói cùng người
rằng: Những tiên tri đều đồng lòng báo cáo sự
lành cho vua; tôi xin ông cũng hãy lấy lời như
lời của họ mà báo cáo điều lành.
14 Nhưng Mi-chê đáp rằng: Ta chỉ Đức Giê-hô-
va hằng sống mà thề, ta sẽ báo cáo điều gì Đức
Giê-hô-va phán dặn ta.
15 Khi người đã đến cùng vua, vua bèn hỏi
rằng: Hỡi Mi-chê, chúng ta có nên đi hãm đánh
Ra-mốt trong Ga-la-át, hay là chẳng nên đi? Mi-
chê đáp: Hãy đi, vua sẽ được thắng: Đức Giê-
hô-va sẽ phó thành ấy vào tay vua.
16 Nhưng vua nói với người rằng: Biết bao lần
ta đã lấy lời thề buộc ngươi chỉ khá nói chân thật
với ta nhân danh Đức Giê-hô-va.
17 Bấy giờ Mi-chê đáp rằng: Tôi thấy cả Y-sơ-
ra-ên bị tản lạc trên các núi, như bầy chiên
không có người chăn; và Đức Giê-hô-va phán
rằng: Những kẻ ấy không có chủ; ai nấy khá
trở về nhà mình bình yên.
18 Vua Y-sơ-ra-ên nói cùng Giô-sa-phát rằng:
Tôi há chẳng có nói với vua rằng người chẳng
nói tiên tri lành về việc tôi, bèn là nói tiên tri dữ
sao?
19 Mi-chê lại tiếp: Vậy, hãy nghe lời của Đức
Giê-hô-va: Tôi thấy Đức Giê-hô-va ngự trên ngôi

Ngài và cả cơ binh trên trời đứng chầu Ngài bên
hữu và bên tả.
20 Đức Giê-hô-va phán hỏi: Ai sẽ đi dụ A-háp,
để người đi lên Ra-mốt trong Ga-la-át, và ngã
chết tại đó? Người trả lời cách này, kẻ trả lời
cách khác.
21 Bấy giờ, có một thần ra đứng trước mặt Đức
Giê-hô-va mà thưa rằng: Tôi sẽ đi dụ người. Đức
Giê-hô-va phán hỏi thần rằng: Dụ cách nào?
22 Thần thưa lại rằng: Tôi sẽ đi và làm một
thần nói dối trong miệng những tiên tri của
người. Đức Giê-hô-va phán rằng: Phải, ngươi
sẽ dụ người được. Hãy đi và làm như ngươi đã
nói.
23 Vậy bây giờ, kìa, Đức Giê-hô-va đã đặt một
thần nói dối trong miệng các tiên tri vua, và Đức
Giê-hô-va đã phán sự dữ cho vua.
24 Bấy giờ, Sê-đê-kia, con trai của Kê-na-na,
đến gần Mi-chê, vả vào má người, mà rằng:
Thần của Đức Giê-hô-va có do đường nào lìa khỏi
ta đặng đến nói với ngươi?
25 Mi-chê đáp: Trong ngày ngươi chạy từ
phòng này đến phòng kia đặng ẩn lánh, thì sẽ
biết điều đó.
26 Vua Y-sơ-ra-ên truyền lịnh rằng: Hãy bắt
Mi-chê dẫn đến cho A-môn, quan cai thành, và
cho Giô-ách, con trai của vua,
27 rồi hãy nói rằng: Vua bảo như vầy: Hãy bỏ
tù người này, lấy bánh và nước khổ nạn mà nuôi
nó cho đến khi ta trở về bình an.
28 Mi-chê tiếp rằng: Nếu vua trở về bình an,
thì Đức Giê-hô-va không cậy tôi phán. Người lại

nói: Hỡi chúng dân! các ngươi khá nghe ta.
29 Vậy, vua Y-sơ-ra-ên đi lên Ra-mốt trong Ga-
la-át với Giô-sa-phát, vua Giu-đa.
30 Vua Y-sơ-ra-ên nói cùng Giô-sa-phát rằng:
Tôi sẽ giả dạng ăn mặc, rồi ra trận; còn vua hãy
mặc áo của vua. Như vậy, vua Y-sơ-ra-ên ăn mặc
giả dạng mà ra trận.
31 Vả, vua Sy-ri đã truyền lịnh cho ba mươi hai
quan coi xe mình rằng: Các ngươi chớ áp đánh
ai bất k" lớn hay nhỏ, nhưng chỉ một mình vua
Y-sơ-ra-ên mà thôi.
32 Vậy, khi các quan coi xe thấy Giô-sa-phát thì
nói rằng: Aáy quả thật là vua Y-sơ-ra-ên. Chúng
bèn đến gần người đặng áp đánh; nhưng Giô-
sa-phát kêu la lên.
33 Khi các quan coi xe thấy chẳng phải vua Y-
sơ-ra-ên, thì thối lại, không đuổi theo nữa.
34 Bấy giờ, có một người tình cờ giương cung
bắn vua Y-sơ-ra-ên, trúng nhằm người nơi giáp
đâu lại. Vua nói cùng kẻ đánh xe mình rằng:
Hãy quay cương lại, dẫn ta ra ngoài hàng quân,
vì ta bị thương nặng.
35 Nhưng trong ngày đó thế trận thêm dữ dội;
có người nâng đỡ vua đứng trong xe mình đối
địch dân Sy-ri. Đến chiều tối vua chết; huyết của
vít thương người chảy xuống trong lòng xe.
36 Lối chiều, trong hàng quân có rao truyền
rằng: Ai nấy hãy trở về thành mình, xứ mình.
37 Vua băng hà là như vậy; người ta đem thây
vua về Sa-ma-ri, và chôn tại đó.
38 Người ta rửa xe người tại trong ao Sa-ma-ri,

là nơi những bợm buôn hương tắm, và có những
chó liếm máu người, y như lời Đức Giê-hô-va đã
phán.
39 Các chuyện khác của A-háp, những công
việc người làm, cái đền bằng ngà người cất, và
các thành người xây, đều chép trong sử ký về
các vua Y-sơ-ra-ên.
40 Vậy A-háp an giấc cùng tổ phụ mình, và A-
cha-xia, con trai người, kế vị người.
41 Năm thứ tư đời A-háp, vua Y-sơ-ra-ên, thì
Giô-sa-phát con trai A-sa, lên ngôi làm vua Giu-
đa.
42 Giô-sa-phát lên ngôi, tuổi được ba mươi
lăm; người cai trị hai mươi lăm năm tại Giê-ru-
sa-lem. Tên của mẹ người là A-xu-ba, con gái
của Si-chi.
43 Người đi theo đường của A-sa, cha người,
chẳng xây bỏ đi, song làm điều thiện trước mặt
Đức Giê-hô-va. (022-44) Nhưng người không trừ
bỏ các nơi cao; dân sự còn tế lễ và đốt hương tại
trên các nơi cao.
44 (022-45) Giô-sa-phát và vua Y-sơ-ra-ên ở hòa
hảo với nhau.
45 (022-46) Các chuyện khác của Giô-sa-phát,
dõng lực người, những giặc giã người, đều đã
chép trong sử ký về các vua Giu-đa.
46 (022-47) Người trừ diệt những bợm vĩ-gian
còn lại trong xứ từ đời A-sa, cha mình.
47 (022-48) Bấy giờ, dân Ê-đôm không có vua,
có một quan trấn thủ cai trị.
48 (022:49) Giô-sa-phát đóng một đoàn tàu Ta-
rê-si đặng đi Ô-phia chở vàng, nhưng không đi

đến đó được, bởi vì tàu vỡ ra tại Ê-xi-ôn-Ghê-be.
49 (022-50) A-cha-xia, con trai của A-háp, nói
với Giô-sa-phát rằng: Hãy cho phép các đầy tớ
ta đi tàu với các đầy tớ ông. Nhưng Giô-sa-phát
không chịu.
50 (022:51) Giô-sa-phát an giấc với tổ phụ
mình, được chôn với họ trong thành Đa-vít, cha
người, và Giô-ram, con trai người, kế vị người.
51 (022-52) Năm thứ bảy đời Giô-sa-phát, vua
Giu-đa, thì A-cha-xia, con trai A-háp, lên ngôi
làm vua Y-sơ-ra-ên tại Sa-ma-ri, và cai trị hai
năm.
52 (022:53) Người làm điều ác trước mặt Đức
Giê-hô-va, đi theo con đường của cha và mẹ
mình, cùng theo đường của Giê-rô-bô-am, con
trai của Nê-bát, là người xui cho Y-sơ-ra-ên
phạm tội.
53 (022:54) Người hầu việc Ba-anh và thờ lạy
nó, chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-
ra-ên, cứ theo mọi sự cha người cha người đã
làm.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e